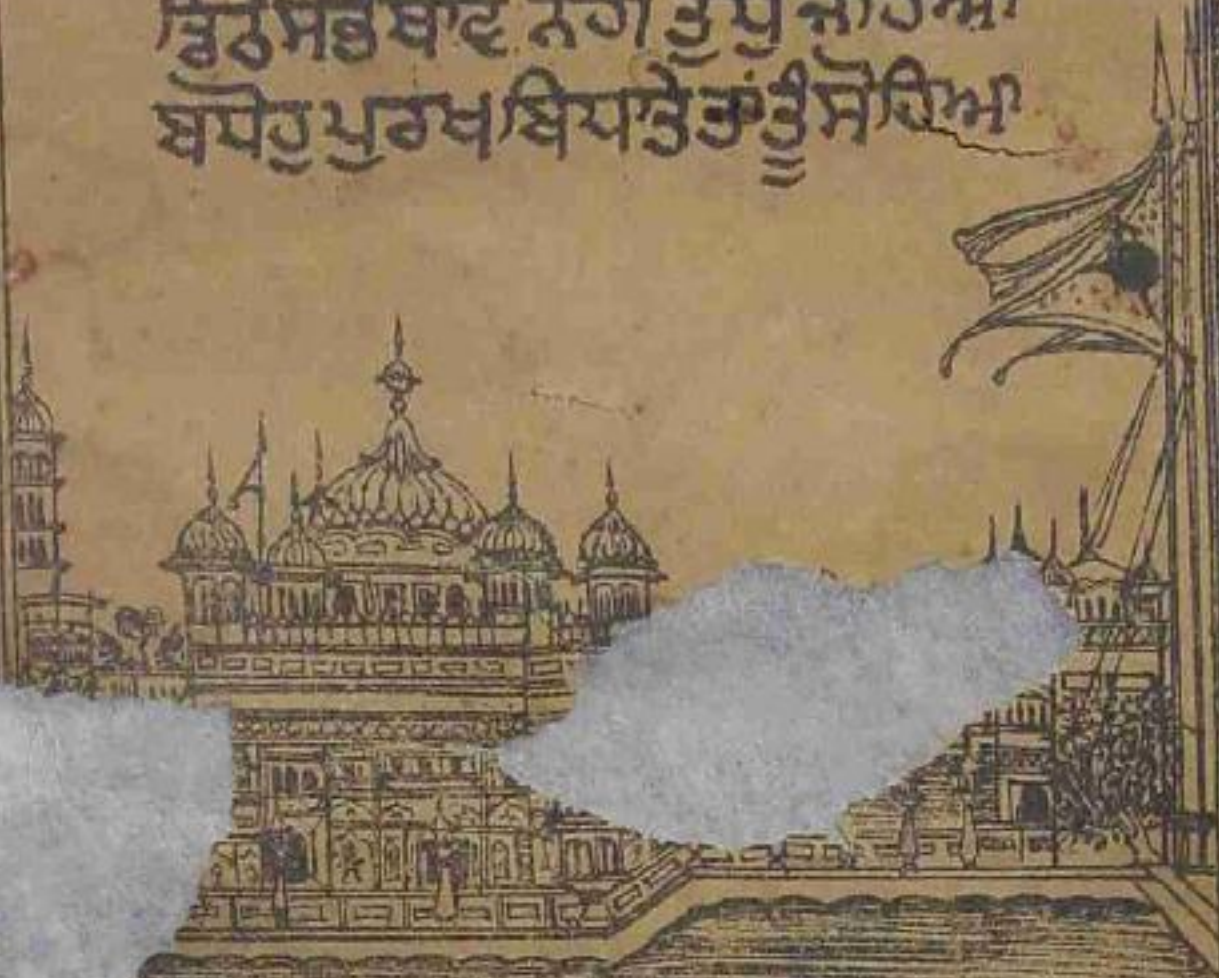

ਸੁਧਾਸਰਸਤਕਪਚੀਸ

ਭਿਟੇਸਭੇਥਾਵ ਨਹੀ ਤੁਧੁ ਜੇਹਿਆ
ਬਧੇਹੁ ਪੁਰਖ ਬਿਧਤੇ ਤੁੰਤ੍ਰੀ ਸੋਹਿਆ

ਏਹ ਸੁਧਾਸਰਸਤਕਪਚੀਸਾ ਸੀਅਮਿਤਸਰਜੀਵੇਤਰਪਰ ਸੋਹਲਾਵਾਢੇ
ਜੁਗੇਵੇ ਮਹਿਤ ਕਵਿਰਾਜ ਭਾਈ ਨਿਹਾਲਤਸਿੰਘ ਸੰਤ ਭਿਤ - ਸੀ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਗੁਰੁ ਮਾਮਦਾਸ ਭਾਉ ਬਨੀ ਕੇ ਹੀਰਬਰਜਕੀ ਮਾਹਿਮਾ ਸਰਬਤ
ਸਿਖ ਸੀਰਗੁ ਪਾਲ ਜਾਨੀ ਦੇਉ ਪਕਾਰਵਾਸਤੇ ਭਾਈ ਨੌਰਗ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਾਹ
ਬਰੀਥੀ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹਿਰਗਰਮਤੁਰੀਥ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਸਭਾ ਕੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਸੇ ਉਕੁ ਕਵਿਰਾਜ ਭਾਈ ਸਾ
ਰਬਜੀ ਕੇ ਚਲੇ ਭਾਈ ਨਿਹਾਲਤਸਿੰਘ ਸੀ ਮਹਿਤ ਬੁਗੇ ਸੋਹਲਾਵਾਢੇ ਸੈਫੁ ਪਦਾਇਮਾ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

॥ ਅਬ ਸ੍ਰੀ ਸੁਧਾਸਰ ਸਤ ਕਰ ਪਾਚੀ ਸਾਨਵੀਨ
ਪਾਚੀ ਨਰੂਪ ਭਾਈ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਨਿਰਮਲੇ
ਕਿਤ ਲਿਖ ਅਤੇ ॥ ਬਤੀਸਾ ਕਬਿਤ ॥
ਮਾਦਿ ਗੁਰੂ ਸੁਆਮੀ ਕੇ ਚਰਨਿ ਸੀਸ ਨ ਆਇ ਧਮ
ਇ ਮੰਗਦ ਗੁਰੂ ਤੇਗੁਰੂ ਅਮਰ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥
ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ ਸੁਆਮੀ ਅਰਜੁਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਬਾਸੀ
ਹਰਿ ਗੁਬੀਂਦ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਰਾਇ ਪ੍ਰੇਮ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰੂ
ਰੇਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਤੇਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੋ-
ਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਕੋ ਸਚਾਇ ॥ ਬਿਘਨ ਬਿ-
ਨਾਸ ਹੇਤ ਬੰਦਨਾ ਸਰੀਤਿ ਕਰੀ ਅਬ ਸੁਧਾਸਰ ਕੇ
ਪ੍ਰਸੰਗ ਕਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਵਾਰਤਕ ॥ ਯ
ਮੈ ਜੋ ਅਰਜੁਨ ਕਾ ਰਕਾਰ ਹੈ ਰੇਫੀ ਹੈ ਈਹ ॥ ਗਿਨਤੀ ਮੇਨ ਹੀ ਮਲ
ਯੋ ॥ ਕਬਿਤ ॥ ਖੀਸਾ ਹੈ ਸੁਕਵਿਨ ਕਬਿਤ ਨੇਕੇ ਮ
ਨੇ ਏਹ ਭੇਤ ਸੁਧਾਸਰ ਕੇ ਦਿਖਾਵੈ ਜਨੁ ਸੀਸਾ ਹੈ ॥ ਦੁ
ਖ ਮੋਖ ਪ੍ਰਸੰਗ ਹੈ ਪੁਨਾਹੋ ਪੁਨਾਹ ਯਾ ਮੈ ਕਹਮੈ ਪੈਸ

ਪਥਪਥਤਜਗਦੀਸਾਹਗ ਰਮਾਨਾਵਗਾਸੁਕਾਵੇ
ਸੇਰੁਪਤਾਅਰਥਭਾਸੈਦੇਤਸੁਖਤਿਨਹੀਕੋਚਕਟਰ
ਤੀਸਾਹੈ। ਜਾਕੇਭਾਲਭਾਗਜਾਗੈਤਕੋਆਨਿਪਾਪ
ਤਦੈਸੁਧਾਸਰਜੁਕੇਅੰਸੈਸਤਕਪਚੀਸਾਹੈ॥੨॥
ਟਾਰਤਕ ॥ ਏਹਦੈਕਬਿਤਮੰਗਲਰੂਪਅਤੇਮਹਿਮ
ਰੂਪਅੰਕਨਕੀਗਿਣਤੀਤੇਰਹਿਤਜਾਨਦੇਜੀ॥ ਅਬ
ਇਕਤੀਸੇਕਬਿਤ॥ ॥ਸੀਮਤਪਦਾਂਸੈਅੰਛਬੰ
ਸੇਬੀਚਿਅਟਤਾਰਧਾਰੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪ੍ਰੀਤਿਰਿ
ਦੇਹਰਿਕੀ॥ਪਦਾਂਸੈਚੁਗਨਦੇਮੈਲਹਣਹਜੂਰਅ
ਮੇਪ੍ਰੇਮਲਾਇਸੇਟਤਬੈਅੰਗਦਅਪਰਕੀ॥ਪਦਾਂ
ਸੈਛਿਆਨਟੇਮੈਟੀਕੋਦੈਸਮਾਏਆਪਸੀਮਤਸੇਲ
ਸੈਏਕਟਿਖੇਯੈਬਿਚਰਕੀ॥ਅਮਰਜੀਆਏਗੁਰੂ
ਅੰਗਦਹਜੂਰਅੰਸੇਚਲੈਗੀਉਥਾਨਕਾਅਨੁਪਾ
ਧਾਸਰਕੀ॥੧॥ਸੇਟਕਅਮਰਆਗਆਪਾਇਗੁ
ਰੂਤੇਖਰੂਰੋਜਾਇਕੋਵਟਾਲੇਲੀਨੋਜੋਜੋਯੋਗਬਰ
ਹੈ॥ਤਹਾਂਸੁਨੋਏਕਅਤਿਨੀਕੋਹੈਹਕੀਮਮਿਲੇਪੁ
ਛੋਏਨਜਰਦਾਗਦੇਹਕੋਸੇਟਰਹੈ॥ਕਹੀਤਿਨਬੁ
ਟੀਦਲਸੁਦਭੇਦਪੁਜਸੁਨੇਅਮਰਜੀਆਏ
ਬਟੀਬੋਜਤੇਅਪਰਹੈ॥ਫੁਪਰੀਸਜਲਬਿੰਦਮ

ਰਗੇ ਨਿਹਾਰੀ ਸੁਛ ਪਰਮ ਅਨੁਪ ਅਬਜਹਾਂ ਸੁਧਾ
 ਸਰਹੈ॥੨॥ ਟੀਕਾ ॥ ਦਲਕ ਅਬੁਟੀ ਕੇ ਪੜੇ ਕਾਭੇ
 ਦ ਅਤੇ ਏਕ ਬੁਟੀਆਂ ਜਿਮੀਨ ਪਰ ਵਿਛਵੀਆਂ ਹੋਤੀਆਂ
 ਹੈ ਏਕ ਖੜੀਆਂ ਹੋਤੀਆਂ ਹੈ ਇਤਆਦੀ ਭੇਦੋ ਕੇ ਬੀਚ ਤੇ ਜੋ ਉ
 ਸ ਬੁਟੀ ਕੇ ਭੇਤ ਥੇ ਸੋ ਸੁਨੇ॥ ਐਸੁ ਗਮ॥ ਅਬਕ ਬਿੱਤ
 ॥ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਹੀ ਦੇਖੀ ਬੁਟੀ ਪਾਇ ਕੇ ਅਨੰਦ ਕੁਮੋ-
 ਮ ਜਨ ਕੈ ਤਹਾਂ ਲਾਯੋ ਆਸਨ ਜੇ ਬਰਹੈ॥ ਭਾਸੇ ਤੋਂ ਤਿ
 ਕਾਲ ਨ ਕੋ ਕੋਤਕ ਅਨੰਤ ਪੁਨ ਲਗ ਗੀ ਸਮਾਧਿ ਸੀ
 ਪ੍ਰਜਾਮੈ ਦੇਖ ਦਰਹੈ॥ ਓਜੋ ਸੋ ਉਥਾਨ ਦੈ ਕੈ ਗੁਰ ਕੇ
 ਹਜੂਰ ਆਯੋ ਅਮਰ ਅਧੀਨ ਬੈਠ ਕੀਨੇ ਦੀਨ ਧਰ
 ਹੈ॥ ਮਾਰਗੋ ਕੇ ਦੇਖੀ ਰੋਰ ਕੋਤਕ ਅੰਸਾ ਤਿ ਦੇ ਨੀਕੋ
 ਵਹੁ ਕੋ ਨਵਾ ਕਥਾਰੇ ਸੁਧਾ ਸਰਹੈ॥੩॥ ਟੀਕਾ ॥
 ਸਮਾਧਿ ਕੇ ਦੇਖ ਲੈ १ ਵਿਖੇ ਪਰ ਗਸਾ ਸੁਦ ੩ ਕਖਾਇ ੪
 ॥ ਓਜ ਬਲ ॥ ਐਸੁ ਗਮ॥ ਅਬਕ ਵਿਉਕਤ ॥
 ਕਬਿੱਤ ॥ ਨਾਰਾਇਨ ਦਾਸ ਹੁਤੇ ਰੇਹਨ ਹਰੀ ਕੇ ਗ
 ਉ ਪੁਤ੍ਰ ਤਾਂ ਫਿਰਾ ਆਮ ਲਗ ਆਸੀ ਸੁਧਾਰਹੈ॥ ਤੁਕੇ
 ਸੁਭ ਲਹਣਾ ਜੀ ਭੁਯੋ ਬਾਹਮੇ ਖੀਟੀ ਆਈ ਸਮੇ
 ਪਾਇ ਸੇਵਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕੀ ਕਰਿ ਹੈ॥ ਗਾਈ ਸਮੇ-
 ਅੰਗਦ ਕੁਮੋ ਨਾਮ ਆਯੋ ਅਮਰ ਤੁਮੇ ਸੁਭ ਬੇਕੋ ਸੋ ਪੈ

ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇਖੋ ਬਰਹੈ॥ ਅੰਗਦ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਭਾ
ਤਾਹੀ ਕੀ ਕਹਿਨ ਲਾਗੇ ਸਮੇਪਾਇ ਜਾਕੇ ਨਾਮ ਹੈਗੇ
ਸੁਧਾ ਸਰਹੈ॥੪॥ ਬੋਲੇ ਗੁਰੂ ਤਹਾ ਅੰਦਿ ਕੀਨੇ ਤਪੁ
ਸੰਭੂ ਮਨਤ ਪਕੇ ਪ੍ਰਭਾਟ ਤਾ ਮੈ ਬੰਡਿ ਕਲਾਧਰਹੈ॥ ਸਿ
ਪੰਜੇ ਇੰਖੁ ਕਭਿ ਨਿਕੀਨੇ ਪੁਨਤਹਾ ਯੰਗ ਹਵਨ ਕੇ ਬਾ
ਨ ਸੇਪ ਮਨੇ ਮੇਦ ਕਰਹੈ॥ ਕਹੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸੁਨੇ
ਸਿਖ ਅਮਰਨੇ ਤਹਾ ਅਸ ਬਾਨ ਕੀ ਸੁਇਛਾ ਫੁਰੀ ਬਰਹੈ
॥ ਸਮੇ ਅੰਸ ਮਾਜ ਪਾਇ ਰਚੈ ਗੇਤਹਾ ਹੀ ਸਰ ਜਹਾ ਅ
ਬਦੀ ਸਤ ਪਤੰਛ ਸੁਧਾ ਸਰਹੈ॥੫॥ ਲਮਾਏ ਤੇ ਜੁ ਬੁਟੀ
ਪਸਿਦਾਗੇ ਪੈਲ ਗਾਵਤੇ ਤੇ ਪੁਛੇ ਕਾ ਕਰਤ ਕਹੇ
ਦਾਗਦਾਰੂ ਕਰਹੈ॥ ਅੰਗਦ ਜੁ ਰਹੇ ਦਾਗ ਬੁਟੀ ਤੇ ਨ ਜਾ
ਨਹਾਰੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕੀ ਅਸਹੂ ਕੀ ਦਾਤ ਦੇਹ ਧਰਿਹੈ॥ ਅ
ਮਰ ਜੀ ਚਿਤਿ ਠਹਿਰਾਈ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਜੀ ਤੇ ਕਮੇ ਹੁੰ ਬਖਸਾ
ਇਲੀਜੈ ਏਹੀ ਬਾਤ ਬਰਹੈ॥ ਸਮੇਪਾਇ ਪ੍ਰੇਮ ਬਲ ਪ੍ਰੇਰ
ਕਰ ਲੈ ਗੇਤਹਾ ਜਹਾ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਕੇ ਵੀਦਾਰ ਸੁਧਾ ਸਰਹੈ॥
੬॥ ਸੀਸ ਜਾਇਨਾ ਏਹੁ ਲਸਾਏ ਗੁਣਾਟਾ ਦਗਾਏ ਏ
ਕ ਸੇਰ ਬੀਸ ਤੇ ਰੁਪੈ ਯੇ ਭੇਟ ਧਰਿਹੈ॥ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਲੀਨੇ
ਪ੍ਰੇਮ ਭੀਨੇ ਰਹੇ ਦਿਨ ਭੀਨੇ ਬਿਦਾ ਲੈਨ ਸਮੇ ਸਾਬ ਬੇਨਤੀ
ਲੀ ਕਰਹੈ॥ ਦਾਗਨ ਕੇ ਜਾਨ ਕੀ ਸੁਕਾਨਿ ਕੀ ਬਖਾਨ ਕੀ

ਸਨਾਨਮਾਸਛਪਰੀਤੇਚਿੰਨਮਾਤਰਰਿਹੈ॥ਕਰਮੋਭਯੋ
ਪਤਾਅਬਤਾਰਨਤਾਰਨਜਹਾਂਜਾਂਕੇਕੋਸਦਸਕਸਮੀਪ
ਸੁਧਾਸਰਹੈ॥੧॥ ਟਾਰਤਕ ॥ਕਰਮੋਸਨਾਨਮਹੀਨ
ਪ੍ਰਸੰਤਰੀਤਿਪੁਰਬਕਗੁਰੁਅੰਗਦਜੂਨੇਜਬਤਬਭਯੋਅੰ
ਸਾਰਾਸਗੀਰਅਦਾਗਏਕਚਿੰਨਬਚਨਕਰਕੇਕਹਯੋਏਕਹੀ
ਦਾਗਜੈਉਸਛਪਰੀਅਸਥਾਨਕਾਕੇਈਪੁਛੇਪਤਾਤੈਜਹਾਂ
ਅਬਤਾਰਨਤਾਰਨਜੀਹੈਤਹਾਂਟਹੁਸਿਗੀਦੰਦਜੂਕੀਬਤਾਈ
ਛਪੜੀਥੀ॥ ਸੁਗਮੀਰ ॥ ਕਬਿਤ ॥ਕੇਤਕਸੁਪਾਛੇ
ਗੁਰੂਕਹਯੋਸੋਪਟਾਰਪੁਤਿਅਬਤੋਟਿਦੇਹਮੇਖਅੰਗੀ
ਕਾਰਕਰਹੈ॥ਗਾਈਕਹੀਅਮਰਕੀਪੁਤਦੈਨਰਾਜੀਭ
ਏਅਮਰਕੋਓਰੁਕਸੁਟਿਕਾਦੀਓਬਰਹੈ॥ਕਿਛੁਕਾਲਪ
ਏਕੈਟਿਦੇਹਮੇਖਭਏਆਪਦਾਸੁਖਟਮਾਸਲੈਸੁਗਾ
ਦੀਪਾਉਧਰਹੈ॥ਸਾਭਦੇਮਹੀਨੇਗੁਰੂਦਾਸੁਕੇਜੁਮੁਖੁ
ਫੇਰਮੇਸੀਗੁਰਕਫੇਰਮੇਤਿਨਬੈਨਸੁਧਾਸਰਹੈ॥੨॥
ਥਾਕੋਕਰਿਕੈਉਪਾਇਸੀਧੋਮੁਖਨਾਹਿਭਯੋਮਾਤਾਖੀ
ਦੀਆਗੇਜਬੈਬੈਨਤੀਲੀਕਰਹੈ॥ਬਮਾਸਾਤਟਲੈਗੀ
ਜਹਾਂਅਮਰਗੁਰੂਜੀਰਹੈਛਾਈਹੁਤੇਛਪਰੀਟਿਕਾਯੋ
ਮਾਥਧਰਿਹੈ॥ਕਰਮੋਸਭਏਹਤੇਰੇਸਿੱਖਭੁੱਲੇਬਖਸ
ਤੈਸੀਗੁਰਕਿਪਾਲੁਆਸਮਲਾਯੋਹਾਥੁਬਰਹੈ॥ਦਾਸੁ

੬ ਕੇਜਮੁਖੁ ਭਯੋਤਾਤਕਾਲ ਸੀਧੇ ਦੇਖੋ ਅਮਰਗੁਰੂ ਕੇ
 ਹਾਥ ਮਾਨੋ ਸੁਧਾ ਸਰਹੈ ॥੯॥ ਆਸਾਮੁਖੁ ਸੁਗਮ
 ਰ ॥ ਕਬਿਤਾ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਤਬੈ ਬਰੀ
 ਨਿਮਤ ਸੋ ਪਾਂਚਲੈ ਰੁਪਯੇਤਿ ਨੈਰੇਟ ਰੁਪ ਕਰਹੈ ॥ ਭੁਜੇ
 ਸੀਚੰਦ ਜੂਕੋ ਤਿਨੈ ਸਿਰੇ ਪਾਉ ਭੁਜੇ ਸੁਨਿ ਕੋ ਬਿਗਾਸੇ
 ਪੁੰਜਗੁਰੂ ਸੀਸ ਧਰਹੈ ॥ ਸੁਖਦ ਸਮਾਜ ਸਾਜ ਤਾਂ ਛਿ
 ਨਿਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਅਮਰਜੂ ਬਿਗਾਜੇ ਗਾਦੀ ਬ
 ਰਹੈ ॥ ਅਗੰਮ ਜਨਮੁ ਏਗੰਮ ਅਮੀਦੈ ਅਮਰ ਕਰੈ
 ਅਮਰਗੁਰੂ ਕੇ ਮੁਖ ਮਾਨੋ ਸੁਧਾ ਸਰਹੈ ॥੧੦॥ ਕਬਿ
 ਤਾ ॥ ਏਕਹੈ ਚੋਬਾਰੇ ਮੈਂ ਇਕੰਤ ਸੇਵੀ ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਜੁਈ
 ਰਖੀ ਸਰੀਕ ਕਹੈ ਕਾਲਹਟੀ ਕਰਹੈ ॥ ਆਜਬਨ ਬੈਠ
 ਯੋਗੁਰੂ ਤਬੈ ਗੀਗਾਵਾਸ ਨੀਕੋ ਮਰਮੁ ਪੁਤਰੈ ਤਾਂ ਸਿਖ
 ਮੋਤਿ ਨੈਰਹੈ ॥ ਗੁਰੂ ਕਈ ਜਾਏ ਭੁਰਬਾਸਾ ਨਾਨਕ
 ਭੋਤੋ ਭੁਚਰਨ ਨ ਛੋਡੀ ਤਿਨ ਤਥਾ ਕਰਮ ਧਰਹੈ ॥ ਤੁਕੇ
 ਸੀਸ ਲਾਇ ਕੈ ਅੰਗੁਰ ਚਿਰ ਕਰਮ ਉਨੋ ਅਮਰਗੁਰੂ
 ਕੇ ਪਾਦ ਮਾਨੋ ਸੁਧਾ ਸਰਹੈ ॥੧੧॥ ਅਬ ਅਸੁਜਾਮ
 ਗੀਤੋ ਕੇ ਕਬਿਤਾ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਸਮਾਧੀ ਵਾਰ ਸੁਨਤ
 ਨਿਸੰਤ ਜਾਮ ਪਾਤਰੈ ਕਥਾਰੁ ਸਿੰਘ ਸੰਗਤਾਂ ਕੋ ਰਹੈ ॥
 ਗੀਤਿ ਯਤ ਭੁਜਨੰਤ ਸੇਵਤ ਇਕੰਤ ਫੇਰਕਿ ਆਸਾਧ

ਸੁਨੈ ਕਥਾ ਗਾਨਾ ਦਬਰੈ ॥ ਸੀਧਾ ਰਹਿ ਗਾਸਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤ १
 ਤਿਸੈ ਪਸਾਦ ਬਾਂਰ ਸਿਖਨ ਦੇ ਬੋਧ ਚਿਦ ਗੋਨ ਸੈਨ ਧਰੈ
 ॥ ਫੇਰ ਉਰ ਕਿਆ ਸਾਧਤਾ ਚਿਦ ਕੋ ਧਾਨ ਧਰੈ ॥ ਘਰ ਘਰ
 ਦੇ ਪੁਰਨ ਜੇ ਬਹਮ ਸੁਧਾ ਸਰੈ ॥ ੧੨ ॥ ਪੁਨ ਬਤੀ
 ਸਾ ਕ ਬਿਤਾ ॥ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸ ਆਏ ਦੁਤੀ
 ਹੇਤੁ ਤੇਜੈ ਪ੍ਰਗਟੇ ਸੁਪ੍ਰੇਮ ਗੁਰ ਅੰਗ ਦ ਜੇ ਪ੍ਰਕਰਾਰਿ ॥
 ਰਿਦੇ ਮੈ ਜੁ ਧਾਨ ਗਾਨ ਰੂਪ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕੋ ਤਾ ਕੋ ਕੈ ਪ੍ਰ
 ਨਾਮ ਚਾਯੇ ਮੇਖ ਧਾ ਮਰਦੇ ਬਰ ॥ ਕਾਦੀ ਏਕ ਕਰ ਸੋ ਕਿ
 ਕੁਛ ਅੰਕ ਦਾਈ ਕਾਰ ਸੀਤ ਖੁਸੀ ਮਿਗਰਾਜ ਬੈਰੇ ਤਹ ਕਿ
 ਪਾਕਰਾ ਯਾਰੇ ਆਦਿ ਕਰੇ ਸੋ ਅਰੀਤੁ ਸੀ ਅਮਰ ਗੁਰ ॥
 ਤੇਨ ਉਂਸੀ ਗਤੈ ਉਚਾਯੇ ਹੋ ਅਮਰ ਸਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ਵਾਹਤ ਕ
 ॥ ਸੀਤ ਖੁਸੀ ਕੋ ਅਰਥ ਨਿਹਾਲ ਮਿਗਰਾਜ ਸਿੰਘ ॥ ਸੁਗਮੇਰਾ ॥
 ਨਨ ॥ ਇਸ ਕੋ ਆਦਿ ਮੈ ਜੋ ਲਿਖੇ ਹੈ ਸੀ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸ ਆਏ
 ਦੁਤੀ ਹੇਤੁ ਤੇਜੈ ਸੋਕਹਾਂ ਆਏ ਜਾਨਣੇ ॥ ਅਤੀ ਦੁਤੀ ਹੇਤੁ ਪ੍ਰਥਮ
 ਹੇਤੁ ਕੋ ਜਠਾ ਦਰੈ ਜੋ ਪ੍ਰਥਮ ਹੇਤੁ ਕੋ ਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅੰਗ ਦੁਤੀ ਹੇਤੁ ਕੋ ਨਾ ॥
 ਇਨ ਤੀਨੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੇ ਉਤ ਕਰੇ ॥ ਉਤ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀਤਹਾਂ ਆਏ ਜਾਨ
 ਠੇ ਜਹਾਂ ਅਬ ਸੁਧਾ ਸਰੈ ॥ ੧ ॥ ਅਤੇ ਪ੍ਰਥਮ ਗੁਰੂ ਅੰਗ ਦ ਜੁ ਕੀ
 ਸੇਵਾ ਮੈ ਹੇਤੁ ਹੁਏ ਅਮਰ ਜੀ ਅੰਗ ਦ ਜੁ ਕੀ ਅਗਾਨੁ ਸਾਰ ਪਦਿਰ
 ਤੇ ਹੁਏ ਕਿਸੁ ਕਾਰ ਜਨਾ ਮਿਤ ਵਟਾਲੇ ਸੋ ਫਿਰ ਕੇ ਆਵਤੈ ਹੁਏ ਈਹ

੮ ਆਏ ਬੇਜਬਤੇਈਹਾਂਬੂਟੀਲਈਬੀਸੇਪੁਰਬਲਿਖਿਆਏਏ
 ॥੨॥ ਭਿਤੀਪ੍ਰਸਨਕੋਉਤ੍ਰੁਪਕਬਿਤੁ॥ ॥ ਸੁਨੋਜੋਅਮ
 ਰਜੂਨੇਲਛਮੀਅਨੁਗਜੂਕੇਘਰੋਨਗਾਇਣੀਪਰਲੋਕ
 ਵਾਸਕਰਹੈ॥ ਵੈਬੈਕੋਮੁਕਾਟਗਾਏਫਿਰੇਤੋਫੁਕੋਸਪ
 ਦੇਦੇਖੋਹੋਸੁਪੇਖੈਗੁਰੁਅੰਗਦੇਜੇਰਹਿਹੈ॥ ਸੰਤੁਕਵਿ
 ਆਏਕਿਛੁਕਾਢੀਅੰਕਢਾਈਕਾਰਤਾਂਲਪੁਕਗਾਏ
 ਬੜਾਸੀਗੁਰਅਮਰਹੈ॥ ਸਾਹੀਤੈਅਮਰਸਰਸੰਗਤੈਉ
 ਚਾਕੋਤਬੈਅਬਨਾਂਉਅਮਰਕਰੈਸਾਸੁਧਾਸਰਹੈ॥ ੧੩
 ॥ ਬਤੀਸਾਕਬਿਤੁ॥ ॥ ਬਾਸਰਕੇਬਿਸਨਚੰਦਭੁੱਲਾ
 ਹਟੀਕਕੋਕਰੈਤਾਕੇਭੁੱਲਪੁਤ੍ਰਨਾਮਹਰਿਜੀਸਗਾਖੋ
 ਬਗਾਤਾਕੋਬਾਹੁਕਕੋਜਬੈਮਰਦਾਹੇਖੜੀਓਕੇਗਿ
 ਲਵਾਲੀਬਸੇਭਏਸਾਹੁਕਾਰਪ੍ਰਭਾਧਰਾ॥ ਹਰਿਜੀਕੇ
 ਤੇਜੋਭੋਦੁੰਗਲਾਂਕੀਲਖੈਬਾਹੀਬਾਸਰਕੇਬਸੇਜਾ
 ਕੇਅਮਰਜੂਭਏਘਰਾਬਸੇਜੋਗੋਵਿੰਦਵਾਲਮਨਸਾ
 ਦੇਵੀਸੋਬਾਹੇਹੈਗੋਸੁਧਾਸਰਜੇਅਰੀਭੁੱਲੈਅਮਰ
 ਸਗ॥ ੧੪॥ ਫਿਰੇਕਤੀਸੇਕਬਿਤੁ॥ ॥ ਗਾਏਸੀਗੋ
 ਵਿੰਦਵਾਲਬਾਵਲੀਕੋਠਟੇਰਾਟਅਕਬਰਨੇਚਿੱਤੁ
 ਰੁੱਸੇਰਚੇਜੁਕਰਹੈ॥ ਹੁੰਨਫਤੇਧਾਇਰਹੋਪੀਰਨਕੋ
 ਚਿੱਤਾਚਿੱਤਮੇਨਾਨਕਦੀਭੰਗਰਾਜਗਾਈਮਿਲੀਬਰਹੈ

॥ ਸੁਧੀ ਪਠੇ ਕਹੇ ਬੈਨ ਸੀਤ ਕਟਿ ਤਬ ਭਏ ਅਯੋਨਿ ਪਤਾ ॥
 ਕਾਨਲੀ ਰਯੋ ਪਾਇ ਪਰ ਹੈ ॥ ਦਿਗ ਬੇਜਗ ਮਦਾਸਤਿ
 ਨੈ ਯਾ ਸਮੀ ਪੀਗਾ ਉਬਾ ਸੁਕਾ ਦਿਲੀ ਨੇ ਬੀਚ ਹੇਤੁ ਸੁ
 ਧਾਸਰ ਹੈ ॥ ੧੬ ॥ ਟਾਰਤਕ ॥ ਬਾਸਰ ਕੇ ਕਾਰਾ ਸਸੇ ਦੇ
 ਨਾਲ ਹੀ ਲਿਖੇ ਹੈ ਯਾ ਸਮੀ ਪੀ ਕਰ ਕੇ ਇਸ ਸੁਧਾਸਰ ਸਮੀ ਪੀ
 ਲੀਏ ਜਾਨਣੇ ॥ ਐਰ ਸੁਗਮੀ ॥ ਕਬਿਤ ॥ ਅੰਸਰ ਕਿਛੁ ਕ
 ਪਾਇ ਸੀਗਰੁ ਅਮਰ ਸੁਮੀ ਸੁਰਜਗ ਹਿਣ ਕੁਰੁ ਖੇਤ
 ਹੇਤ ਧਰ ਹੈ ॥ ਵੀਨੇ ਬੰਤਿ ਦਾਨ ਜਾਇ ਰਹਿ ਜਾਹੀ ਜਦਿ ਜਾ
 ਪੈ ਮਗ ਮੈ ਜਗਤੀ ਮਿਲੇ ਚੰਕਤ ਭੇ ਬਰ ਹੈ ॥ ਸੀਤ ਖੁਸੀ
 ਮਿਗਰਾ ਜਛੁਤੁ ਹੈਤੁ ਖਾਰੀ ਵਿਖੇ ਪੁਨ ਸੀਗੋ ਵਿਦਵਾਲ
 ਆਏ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ ਹੈ ॥ ਆਇ ਪੁਨ ਸਰ ਕਿਛੁ ਉਦਮ ਕਰਾ
 ਇਗਏ ਜਹਾ ਅਬ ਦੀ ਸਤ ਪਤੰਛ ਸੁਧਾਸਰ ਹੈ ॥ ੧੭ ॥
 ਸੀਗਰੁ ਅਮਰ ਜੁ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਜਾਨ ਪਭਾ ਸੁਨ ਆਗਮਾ ਪਾ
 ਇਭਾਇ ਗੁਨ ਗਾਇ ਰਿਦੇ ਧਰ ਮੈ ॥ ਵੈ ਕੈ ਉਪਦੇਸ਼ ਜੋ ਕ
 ਟੈ ਯਾ ਹੈ ਕਲੇਸ ਪਾਂਦ ਸਿੱਖ ਸਾਧ ਸੇਵਕ ਸਮੀ ਪੀ ਪੀ
 ਤਿਹ ਰਿਮੈ ॥ ਨਿਜਾਨੀ ਦਮਗਨ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਰੈਨ ਦਿ
 ਨੇ ਆਚਾਰ ਯਗੀ ਤਿਹ ਰੈ ਕਰੈ ਸੁਛੁ ਕਰਮੈ ॥ ਆਵਸ ਸੀ
 ਕਾਤਿ ਵਿਖੇ ਰਾਮਦਾਸ ਸੀਗਤਾ ਲੈ ਗੋ ਵਿਦਵਾਲੇ ਸੁਮੈ
 ਕੈਨ ਵੈ ਸੁਧਾਸਰ ਮੈ ॥ ੧੮ ॥ ਟਾਰਤਕ ਅਵਿਦੁ ॥ ੧ ॥

ਅਸਮਤਾ॥੨॥ਗਗਾ॥੩॥ਦੈਖਾ॥੪॥ਅਭਿਨਿਵੇਸਾ॥੫॥ਕ
 ਲੇਸਾ॥ ਅਬਕਬਿਤਾ॥ ॥ਮੈਸਰਪਛਾਨਗੁਰੁਅਮਰ
 ਬਖਾਨਕਰਕੇਸਤਬਰਖਾਮੁਹਮੈਆਪਨੀਜੁਬਰੀ
 ਆਦੀਨੀਰਾਮਦਾਸਕੋਬੁਲਾਏਪੁਨਦੇਨੋਪੁਰੁਭਾਖਮੇਵ
 ਬੁਦਈਰਿਦੇਰਾਮਦਾਸਧਰਹੈ॥ਮੋਹਰੀਪ੍ਰਸੰਨਭੁਖੇ
 ਲਿਖੇਗੁਰੁਗ੍ਰੰਥਬੀਚਪਾਛੇਸ੍ਰੀਵਿਦੇਹਮੇਖਲੀਨੀਜੇ
 ਅਪਰਹੈ॥ਬੈਠਤੇਹੀਗਾਦੀਗੁਰੁਰਾਮਦਾਸਬਗੀਸੀ
 ਘੁਰਿਦਮਕਰਾਮੇਬਨਵਾਮੇਸੁਧਾਸਰਹੈ॥੧੯॥ਪਰ
 ਮਸੁਪੇਮਧਾਰਲੈਕੈਸਾਬਸੰਗਤਾਕੈਸ੍ਰੀਗੋਇੰਦਵਾ
 ਲੇਗੁਰੁਰਾਮਦਾਸਬਰਹੈ॥ਅਮਰਸਰਾਏਹੁਲਸਾ
 ਏਅਤਿਪ੍ਰੀਤਿਯੁਤਤਾਲਹੁੰਖਟਾਯੋਹਰਿਮੰਦਬੀਚ
 ਕਰਹੈ॥ਸਦਨਹੁੰਪਾਏਸਾਜਉਚਿਤਸਜਾਏਪੁਨਪੁਰ
 ਪੈਕ੍ਰਿਪਾਲਦੈਅਨੁਪਦੀਨਿਟਰਹੈ॥ਮਹਿਮਾਮਹਾਨਸ
 ਕੀਲਿਖੀਗੁਰੁਗ੍ਰੰਥਬੀਚਯਾਤੇਕੋਹੰਧੰਨਧੰਨਮਧੰਨ
 ਅਸੁਧਾਸਰਹੈ॥੨੦॥ ਅਬਸ੍ਰੀਸੁਕਵਿਭਾਈ
 ਬੁਧਸਿੰਘਜੁਕ੍ਰਿਤਤਾਲਕੇਖਟਾਇਬੇਮੈਮਧਮਮੰਦ
 ਰਕੇਬਨਵਾਇਬੇਮੈਪ੍ਰਮਾਣਰੂਪਕਬਿਤਾ॥ ॥
 ਉਦੈਗੁਰੁਰਾਮਦਾਸਕੀਨੋਸੁਖਰਾਸਹੁੰਕੈਸੁਕ੍ਰਿਤਨਿ
 ਵਾਸਜਾਸਤਾਲਕੈਖਟਾਯੋਹੈ॥ਪ੍ਰਕਪ੍ਰਗਟਾਇਜੇ

ਤਉਦਿਤਉਦੋਤਨਿਜਸੁਧਾਰੁਪੂਰਿਮੰਧਿਮੰਦਰਸੁ
 ਹਾਮੇਰੈ॥ ਜੇਉਚਲਿਨਾਵੈਅਘਪੁਜੋਕੰਨਸਾਵੈਬੇਗ
 ਅੰਸੇਗੁਰੁਵਾਕਾਮਾਪਗ੍ਰਿਥਮੈਅਲਾਯੋਰੈ॥ ਆਪਉ
 ਕੋਰੁਪਧਾਰਗਜਤਹੈਨਿਵਿਕਾਰਸਸਿਜਮ੍ਰਿਗੀਦਭਾ
 ਰੁਭਵਕੋਮਿਟਾਯੋਰੈ॥ ੨੧॥ ਫਾਰਤੁਕ ॥ ਸਸਿਜਕੋਅ
 ਰਬੁਚੰਦਮਕੋਜਨਮੇਬੁਧਮ੍ਰਿਗੀਦਸਿਘਾ॥ ਸੁਰਮੋਰਾ॥
 ਪੁਨਨਵੀਨਕਾਬਿਤਾ॥ ॥ ਪਾਰਬਗੁਰੁਜੀਪਰਸੁਰ
 ਥੀਪ੍ਰਮਾਰਥੀਜੋਸਮੇਪਾਇਗਾਦੀਪੇਬਿਰਜਬੇਜੁ
 ਬਰਕੀ॥ ਸਾਜਮੇਗੁਰੁਗ੍ਰਿਥਜੋਕਟੈਯਾਚਿਦਜਤ੍ਰਗ੍ਰਿਥ
 ਰੁਵਸਿਧਮਾਨੇਯੇਜਹਾਜਹੈਅਪਰਕੀ॥ ਸਕਲਸ
 ਮਾਜਸੁਧਾਸਰਮੈਸਰਸਕੀਨੋਨਿਰਖਨਿਹਾਲਾਸਿਘ
 ਮੋਰੈਮੰਤ੍ਰਿਹਰਕੀ॥ ਏਕਜੀਹਮੇਗੀਕੋਰੋਕੈਸੇਪੁਭਾਗਾ
 ਇਸਕੋਪਾਰਬਗੁਰੁਜੋਸੇਵਾਕੀਨੀਸੁਧਾਸਰਕੀ॥
 ੨੨॥ ਫਾਰਤੁਕ ॥ ਈਗੰਬਦੁਤਪਸੰਗੋਕਸੀਖੇਪਕਰੋਰੈ
 ਕਹੂੰਵਿਸਤਾਰਦੇਖਕੇਸੀਦੇਹਨੀਕਰੋਰੈਅਤੇਜਿਸਜਿਸਕਿਸੁ
 ਕਬਿਤਮੈਜਿਸਕਿਸੁਅੰਰਕਵੀਸੁਰਨੇਅਪਨੇਨਾਮਰੂਪੀਮੁਹਰ
 ਛਾਪਨਹੀਲਗਾਇਧਰੀਹੋਇਗੀਉਸਕਬਿਤਕਾਨਾਮਹਮਭੀਥੇ
 ਛਾਪਕਬਿਤਕਰਕੇਲਿਖਿਆਕਰੋਰੋਜੀ॥ ਅਬਥੇਛਾਪ
 ਕਬਿਤਾ॥ ॥ ਨਾਰੀਏਕਕਿਤਤੈਬਿਹਾਰੀਕੀਤਖਾਈ

੧੨ ਪਾਇਆਗਈਅਚਾਨਜਲਜਾਨਬਿੱਖਝਾਰੀਮੈ॥
ਪਿਗਲਉਤਾਰਤਨਗਰਮਝਾਰਗਈਪਾਛੇਕੇਲਦੇ
ਖਪਿਗਪਰੋਜਲਭਾਰੀਮੈ॥ਕਰਤਸਨਾਨਭਈਕੀ
ਚਨਸੀਤਕੀਦੇਹਆਇਨਾਰਿਦੇਖਿਕਹੋਕਹਾਂਕੀਤ
ਦਾਰੀਮੈ॥ਮੈਰੋਕੀਤਪਮਾਰੀਛਬਿਧਾਰੀਮੈਸਨਾਨਕਰ
ਕੋਨਗਤਿਕੋਹੋਸੁਧਾਸਰਜੁਤਿਹਾਰੀਮੈ॥੨੩॥ਲੁਆਇ
ਲੁਆਇਜਾਤੈਹੈਬਹੱਤਰਬਸਾਈਗੁਰੂਸਰਬਨਵਾਏ
ਐਮਹਲਬਾਕੇਬਰਕੀ॥ਕਾਰੀਗਰਭਾਂਤਭਾਂਤਿਆਨੇ
ਸਨਮਾਨਦੈਦੈਜੋਜੋਸਿਹਮਾਂਗਮੇਤਾਰਿਦੈਦੈਅਨੁਸਰ
ਕੀ॥ਸੀਗੁਰਬਜਾਰਐਰਕਹਿਬਨਵਾਏਕਈਕੀਰ
ਤਨਕਥਾਨਦਚੋਕੀਜੋੜਹਰਿਕੀ॥ਅੰਰਜੁਨਗੁਰੂਜੀ
ਰਚੋਬਾਗਰੀਗਰਾਗਮਹਾਂਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇਸੇਵਾਕਰਣ
ਈਸੁਧਾਸਰਕੀ॥੨੪॥ ਫਾਰਤਕ ॥ਯਾਮੈਭੀਅਰਜਸ
ਕਾਰਕਾਰੇਫੀਰੀਈਹਾਂਮਾਨੋਹੈਗਿਨਤੀਮੈਨਹੀਮਾਨੋ॥ਬਤੀ
ਸੇਕਬਿਤੁ॥ ॥ਬਿਮਲਬਗੀਚੇਬਾਗਕੂਪਸਰਬਾ
ਪਿਕਾਰੈਅਟਮਿਲੀਘਟਸੋਪਤਾਕਾਦੇਖਿਰੀਝੈਸੁਗਾ
ਰੂਖਨਬਸਨਸਜੇਨਰਨਾਰਿਦੇਦੀਦੇਵਉਗਕੋਰਪਰ
ਖਾਰੀਭੀਰਚਿਤਮੋਘੇਮੁਗਾਸੀਤਕਵਿਯਾਂਜੋਆਇ
ਦਾਰਿਦੀਹੈਨਿਮਰਹੈਦਾਰਿਦਦੁਰਤਦੀਹਤਾਕੇਵੂਤਜਾ

੧੪ ਲੜਈਤਾਪਦਾਪਖਾਪਜਪੁਜਾਪੁਗਾਅਗਾਅਾਅ
 ਖਖਾਅਮਾਸੁਰੀਅਨੀਕੋਜਿਤੋਸਮੁਦਾਅਸੁਰੀਸੀਪ
 ਦਾਸੋਤਾਂਅਰਥਬੋਧਪਾਅਪਾਅਦਾਅਦਾਅਧਾਅ
 ਧਾਅਨਿਜਾਨੀਦਮੈਸਮਾਅਸੰਤਖੁਸ਼ੀਮਿਗਰਾਅਸੁ
 ਧਾਸਰਨਾਅਨਾਅ॥੨੮॥ ਅਬਹਮਾਰੇਮਿਤ੍ਰਕਿ
 ਤਗੁਰਭਾਈਕੇਜੁਗਲਕਾਬਿੱਤਾ॥ ॥ਤੀਰਥਰਟਨ
 ਕੀਨੇਪਾਟਰੀਬਿਹੀਨਸਭਦੀਨੋਦਾਨਹਾਥੀਘੋਰਾਧ
 ਰਰਿਦਗਾਗਾਹੈ॥ਸ੍ਵਣਨਿਛੰਤੋਸੋਮਟਾਰਦਿਨਮਾ
 ਟਸਮੈਭਾਨਕੋਗਹਿਨਕੁਰਖੇਤਮਾਹਿਲਾਗਾਹੈ॥ਅ
 ਤਮਾਮਿਗੀਦਬੰਦਦਾਨਦੀਨੋਪੁਰਬੀਮੈਉਰਮੈਪ੍ਰਸੀ
 ਨਰਹਿਗਯੋਆਪਨਾਗਾਹੈ॥ਤਾਤੇਯੋਅਧਿਕਫਲ
 ਸੁਧਾਸਰਤੀਰਸੁਨੋਕੀਨੋਜਿਨਿਆਇਯਾਇਕਾਦ
 ਸੀਕੋਜਾਗਾਹੈ॥੨੯॥ਪੁਰਬਜਨਮਮਾਹਿਕੀਨੋਪੁ
 ਨਭਾਰੇਸਾਰੇਸੁਧਾਸਰਤੀਰਧਾਰਿਅਯੋਅਨਰਾਗਾ
 ਹੈ॥ਸਿੱਖਸੰਤਸਾਧਗੁਰੁਸਬਦਸ੍ਵਣਨਕੀਨੋਲੀਨੋ
 ਹਰਿਨਾਮਕਾਮਕੋਧਦੂਰਭਾਗਾਹੈ॥ਰਾਗੀਮੋਰਬਾ
 ਬੀਸੁਰਸਾਤੁੰਸੋਗਨਕਰੈਪੋਖਿਰੈਸਮਾਜਮਾਜ
 ਜਾਕੇਚੀਤੁਲਾਗਾਹੈ॥ਅਮਾਤਾਮਿਗੀਦਮਨਬਾਂਢਤ
 ਤਾਂਪਾਯੋਫਲਕੀਨੋਜਿਨਆਇਯਾਇਕਾਦਸੀਕੋਜ

ਗਾਏ॥੩੦॥ ਮੋਰਕਬਿੱਤ॥ ॥ਉਜਲਰੀਭੀਰਨੀ
 ਰਹਰਤਕਲੁਖਭੀਰਧੀਰਸੁਠਤੀਰਛੀਰਸਿੰਧਜੇ
 ਸੁਹਾਵਨੇ॥ਲਲਿਤਸੇਪਾਨਬਨੀਮੋਹਤਦੈਚਿੱਤਧਨੀ
 ਕਾਂਪੈਜਾਇਭੁਨੀਦੁਤਿਦੇਖੇਰਹਸਾਵਨੇ॥ਦੁਮਯੈਜੁ
 ਹਾਤਪਾਰਜਾਤਹੂੰਕੇਭਾਤਕਿਧੋਪੀਛੀਹੂੰਕਲੋਲੈਰਸ
 ਬੋਲੈਮਨਭਾਵਨੇ॥ਸਸਿਜਮਿਗੇਸਲੇਖਪੁਰਬਦਿ
 ਸੇਖਜਾਕੇਪਾਵਤਹੈਤੇਉਅੰਸੇਸੁਧਾਸਰਨਾਵਨੇ॥
 ੩੧॥ਰੀਗਹੂੰਤਰੀਗਅੰਗਭਾਰਤੀਕਾਲੀਦੀਸੰਗੋਗੇ
 ਮਤੀਗਾਪ੍ਰਯਾਗਮਾਨਸਰਭਾਵਤੇ॥ਕਾਂਸੀਕਾਤੀ
 ਨੈਮਖਾਰਦਾਰਿਕਾਅੰਹਰੀਦੁਰਕੁਰਖੇਤਬੰਦੀਚਾਰੁ
 ਅੰਕਿਦਾਰਗਾਵਤੇ॥ਗੋਦਾਵਰੀਅੰਧਿਧਾਮਮਥਰਾ
 ਮਾਪਾਭਿਰਾਮਦੇਵਥਲਗੁਨਗਾਮਸਿੰਧਜੇਗਸਮਾ
 ਵਤੇ॥ਸਸਿਜਮਿਗਿੰਦਫਲਪਾਵਤਹੈਬੀਚਕਲਿ
 ਜੋਉਚਲਿਆਇਨੈਕਸੁਧਾਸਰਨਾਵਤੇ॥੩੨॥ਸਿੰਧ
 ਹੂੰਪ੍ਰਸਿੰਧਜੈਸੇਪਾਰਦਕੇਮਾਰਬੇਕੋਟਾਰਿਬੇਕੋਰੋਗਜੈ
 ਸੇਸਿੰਧਤਾਤਨਰਕੇ॥ਕੋਹਰੀਸਕਾਸਪੁੰਜਕੰਭਿਨ
 ਕੋਤਾਸਜੈਸੇਦਾਰਿਦਬਿਨਾਸਜੈਸੇਲੱਛਿਤਾਤਤਰਕੇ॥
 ਪੰਨਗਪਲਾਤਤਾਤਕਸਪਕੋਭਾਤਦੇਖਤੁਈਤਾਪਖ
 ਪਜਾਪਜੈਸੇਏਕਹਰਿਕੇ॥ਸਸਿਜਮਿਗਿੰਦਭਾਨਤਮ

੧੬ ਕਨਕਾਨਜਸਤੁਸਾਅਘਾਨਗਤਨਾਏਸੁਧਾਸਰਕ
 ॥੩੩॥ ਗੁਨਨਿਨਿਧਾਨਪਰਿਪੂਰਨਪ੍ਰਧਾਨਜਨੁਭਾਵੀ
 ਭੂਤਵਰਤਮਾਨਜੁਗਨਮੈਗਾਏਹੈ॥ ਕਾਟਿਕੈਕਲੇਸਲੇ
 ਸਪਾਯੋਹੈਸੁਰੇਸਪਦਗੁਰਉਪਦੇਸਹਿਦੇਸਾਚਕੈਸ
 ਮਾਏਹੈ॥ ਸੁਰਾਸੁਰਜੱਖਸਿਧਿਰਿਖਿਰਾਜਤਪੋਬਿਧਿ
 ਕਹਿਕਹਿਹਾਰੇਗੁਨਕਹਿਤਨਆਏਹੈ॥ ਪਰਮਕਲ
 ਆਨਭਏਮੇਖਕੇਪਆਨਤੇਉਸਸਿਜਮਿਗੇਸਜੇਉ
 ਸੁਧਾਸਰਨਾਏਹੈ॥੩੪॥ ਟਾਰਤਕ ॥ਜੈਸੇਈਹਾਂ
 ਇਸਕਬਿੱਤਕੀਪਥਮਤੁਕਕੇਤੀਜੇਆਠੇਕੋਨੋਟਰਦਪਤੀਤੋਰੇ
 ਤੇਹੈਪਰਆਠਹੀਹੈਟਰਤਮਾਨਕੇਰਕਾਰਕੋਜਲਤੁਬਕਾਨਆ
 ਈਹੋਟੇਤੇਬਿਤਹਤਦੋਖਨਹੀਜੈਸੇਤੈਸੇਹੀਆਦਿਕੇਕਬਿੱਤਮੈ
 ਅਰਜੁਨਕਾਰਕਾਰਜਾਨਣਾਤਥਾਮਧਾਤਕੇਕਬਿੱਤੋਮੈਸੀਸ
 ਕ੍ਰਿਤਬਾਣੀਅਨੁਸਾਰਅਤੇਨਰਭਾਖਾਕੇਪਾਦੀਨਆਚਾਰਯੋ
 ਕੇਅੰਸੇਰਕਾਰਕੋਨਾਗਿਨਤੀਮੈਕਹੁੰਕਗਿਨਨੇਮੈਦੋਖਨਹੀ॥ ॥
 ॥ਕਬਿੱਤ॥ ॥ਪ੍ਰਤੁਤੁਕਲਿੱਤੁਸੁਬਚਿੱਤੁਰਸਰੰਗ
 ਚਾਵਆਨੰਦਸੈਭਾਵਸੁਖਕੰਦਸੇਬਿਤੁਇਹੈ॥ ਧਨ
 ਹੁੰਕੀਬਿਧਿਸਿਧਿਠਾਂਦੀਕਰਜੇਰੇਦੁਰਉਜਲਸੁਜ
 ਸੁਧਾਧਕੀਨਲੋਕਗਾਇਹੈ॥ ਚਾਰਹੀਪਕਾਰਮੇਖਧੇ

ਪਾਇਐਂ॥ ਮਨ ਬਚਕੁ ਮਜਾਨ ਪੀਤਿ ਗੀਤਿ ਚੀਤਿ ਆ
 ਨਿਸਾਸਿ ਜਮਿ ਗੀਦ ਜੇਉ ਸੁਧਾ ਸਰਨੁ ਇਐਂ॥ ੩੫॥
 ਸੀਕਰ ਭਟਾਨੀ ਨੀਦ ਇੰਦੀ ਵਰ ਇੰਦੁਰਾਨੀ ਇੰਦਰਾ
 ਸਨਾ ਬਗਾਬ ਹੀਏ ਅਵਗਾਹ ਤੇ॥ ਤਿਮਰਾ ਰਿਤਿ ਦਸੇ
 ਸਸਿੰਧ ਨਾਥ ਪ੍ਰਬਤੇ ਸਬਿਤਰਾਟ ਪੀਨਗੇ ਸਪੇਖ ਬੇਕੋ
 ਅਹਤੇ॥ ਕੋਸ ਪਕਪਲ ਮੁਨਿ ਕੰਭਜ ਬਸਿਸ੍ਵ ਪੁਨ
 ਭਾਰਦਵਾਜ ਨਾਰਦਾਇਤ ਪ੍ਰਜੇ ਸਮਾਹਤੇ॥ ਸਸਿੰਧ ਮਿ
 ਗੀਦ ਜਨ ਯਾਹੀ ਹੁੰਤੇ ਧਰੈ ਧਾਨ ਸੁਧਾ ਸਰਨੁ ਹੁੰ
 ਕੋ ਨਿੰਤ॥ ਚਿੰਤਿ ਚਾਹਤੇ॥ ੩੬॥ ਮੇਹੁ ਤਨ ਛਈ ਯਾਹਿ
 ਛਈ ਹੁੰ ਹਰਨ ਹਾਰ ਮੇਹੁ ਮਦਕਾਰ ਯਾਹਿ ਤਾਰੈ ਨਰਨ
 ਰਕੀ॥ ਮੇਹੁ ਨਿਸਿੰਧੇ ਯਾਕੀ ਉਦਿਤ ਉਦੇਤ ਨਿੰਤ ਮੇ
 ਹੁਰਾਹੁ ਤਾਹ ਯਾਹਿ ਅਭੈ ਹੁੰ ਅਮਰਕੀ॥ ਮੇਹੁ ਰਨ ਛੀਨ
 ਯਾਹਿ ਸੋਰਤ ਨਵੀਨ ਅਤਿ ਯਾਹਿ ਗੁਰੁ ਦਾਰ ਮੇਹਿ ਗੁ
 ਰੁ ਸੋ ਅਕਰਕੀ॥ ਸਸਿੰਧ ਮਿਗੀਦ ਜਾਨ ਬਾਰਿਦ ਬ
 ਹਨੇਰਾਨ ਸੁਧਾ ਧਰ ਛਪੈ ਪੇਖਿ ਸੋਭਾ ਸੁਧਾ ਸਰਕੀ॥
 ੩੭॥ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ਜੋਗੇ ਹਾਰਕ ਅਵਾਸ ਜਾਮੈ ਫਾਟ
 ਕਰ ਜਤ ਰਾਸ ਮੇਰੈ ਅਤਿ ਹਰਕੀ॥ ਚਾਮੀ ਕਰ ਚਾਰੁ ਚਿ
 ਤ੍ਰ ਪਰਮ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਨਗ ਭੂਖਿਤ ਬਾਇਤ੍ਰ ਹੁੰ ਬਿਤਾਨ ਬ
 ਨੀ ਜਰਕੀ॥ ਸੁੰਦਰ ਅਲਾਪ ਚਾਰੁ ਬਾਜਤ ਸੰਗੀਤ

ਤਾਰ ਮੈ ਹੈ ਬਿਪੁਰਾਰਿ ਨ ਰਿਭੂ ਲੈ ਸੁਖਿ ਘਰ ਕੀ ॥ ਬੇਦੁ
 ਨ ਭੇਦ ਪਾਇ ਸਸਿਜ ਮਿਰੀਦ ਤਾਰਿ ਮੈ ਪੈ ਕਹੀ ਜਾਇ
 ਕੈ ਸੇ ਸੇਭਾ ਸੁਧਾ ਸਰ ਕੀ ॥ ੩੮ ॥ ਦੇਵਨ ਮੈ ਦੇਵ ਰਾਜ
 ਅਸੁਨ ਮੈ ਸਿਧ ਬਾਜ ਕੀ ਬਿਨ ਮੈ ਸੇਭਾ ਸਾਜ ਸੇਭਤ ਸੁ
 ਬਰ ਹੈ ॥ ਸਿਧਿਨ ਮੈ ਜੈ ਸੇ ਲੁਛਿ ਪੱਛਿਨ ਮੈ ਰਾਹ ਪੱਛਿ
 ਜੱਛਨ ਮੈ ਧਨੁ ਜੱਛ ਜੈ ਸੇ ਸਖਾ ਹਰ ਹੈ ॥ ਬੇਦਨ ਮੈ ਸਾਮ
 ਜਾਨੁ ਤੇ ਜਨ ਮੈ ਤੇ ਜਤਾਨੁ ਗੋਪਨ ਮੈ ਕਾਨ ਜੈ ਸੇ ਸੁੰਦਰ
 ਸੁਘਰ ਹੈ ॥ ਸਸਿਜ ਮਿਰੀਦ ਰੂਪ ਸੇਭਤ ਅਨੁਪ ਛੁ
 ਬਿਭੈ ਸੇ ਸੇਭਤੀ ਰਬ ਮੈ ਰੂਪ ਸੁਧਾ ਸਰ ਹੈ ॥ ੩੯ ॥ ਕਹਿ
 ਤਾ ॥ ॥ ਚੁਹਿ ਚਿ ਬਾਗ ਚਿਭੈ ਹੋਤ ਅਨੁਗਾਗ ਚਿਤ ਕੋ ਰਿ
 ਲਾ ਕੁਹ ਕਲ ਸੈ ਲਹਿ ਹੈ ਨ ਹਰ ਕੀ ॥ ਕੋਟਿ ਕੇ ਕਿੰਗੁਰ ਨ ਕ
 ਪਾਂਤਿ ਭੁਲੀ ਭਾਂਤਿ ਬਨੀ ਮੇ ਘਸਿਘ ਦੇਵਨ ਕੀ ਪ੍ਰਤਮ
 ਵਹਰ ਕੀ ॥ ਵਿਸਦ ਵਿਸਾਲ ਧਾਮ ਕਾ ਮਕੇ ਬਨਾਏ ਮ
 ਨੇ ਅਟਾਪੈ ਨਿਸਾਨ ਕਹੂੰ ਬੈਰਿਕਾਂ ਵਹਰ ਕੀ ॥ ਧਨ ਕ ਬ
 ਨ ਕ ਅਲਿਕੇ ਸਕੇ ਸਮਾਨ ਰਾਜੈ ਮੈ ਸੀਛ ਬਿਗੁਰ ਰਾਮ
 ਦਾ ਸਕੈ ਸਹਿਰ ਕੀ ॥ ੪੦ ॥ ਸਿਮਿਤਿ ਪੁਰਾਨ ਨਿਗਮ
 ਗਮ ਨਿਕਾਰ ਸਾਰ ਵਿਰਲੇ ਹੁਚਿਰ ਗੁਰੁ ਗ੍ਰਿਥ ਪ੍ਰਮਕ
 ਰ ਕੇ ॥ ਨਟਧਾ ਭਗਤਿ ਕਾ ਮਧੇਨੁ ਮਨੇ ਕਾ ਮਨਾਏ ਗਮ
 ਨ ਕਾ ਮਤੁਰ ਰਹੇ ਸੀਪ ਦਾ ਸੇਛ ਰ ਕੇ ॥ ਕਰੇ ਮੇ ਘਸਿਘ

ਹਰਿਮੰਦਰ ਟੈਕੀਰ ਰਚੇ ਚੋਈ ਪਦਾਰਥ ਹੈ ਦੁਰਪਾ ੧੯
 ਲਦਰ ਕੋ ਸਿਵ ਪੈ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਕਾਸੀ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਦਾਸੀ
 ਕਰੀ ਜਮ ਤੇ ਮਦਾਸੀ ਭਏ ਦਾਸੀ ਸੁਧਾ ਸਰ ਕੇ ॥੪੧॥
 ॥ ਮਹਾਂ ਮਦਰਾਪੀ ਪਾਪੀ ਅੰਮਿਖ ਕੈ ਪ੍ਰਾਪੀ ਤਨ ਧੋਨੁ
 ਦ੍ਰਿਸਤਾਪੀ ਬੈਨ ਰਹੈ ਸਮ ਸਰ ਕੇ ॥ ਕਰੈ ਜਲ ਪਾਨ ਤੇ
 ਵਿਮਾਨ ਮੈ ਵਿਰਾਜ ਮਾਨ ਰੂਪ ਭਗਵਾਨ ਹੈ ਸਨਾਨ ਕੀਨੇ
 ਸਰ ਕੇ ॥ ਕਹੇ ਮੇਘ ਸਿੰਘ ਸੂਰ ਲੋਕ ਸੂਰ ਲੋਕ ਬੇਧੈ ਨ
 ਕਨ ਟੀਰੋ ਕਤੀ ਨ ਰੁਕੈ ਆਗੈ ਸਰ ਕੇ ॥ ਨਰ ਕਹੈ ਜੀਤ ਚਿੰ
 ਤ ਗੁਪਤ ਕੇ ਚਿੰਤ ਫਾਰ ਮਿਤ ਸੁਤ ਚਿਤ ਟੈ ਚਰਿਤ ਸੁਧਾ ਸ
 ਰ ਕੇ ॥੪੨॥ ਭਾਖਾ ਭੂਖਨ ਚੰਦੋ ਮਕੇ ਬੇਛਾਪ ਕ ਬਿੱਤ
 ॥ ॥ ਚਮਨ ਚੁੰਘ ਚਾਰੁ ਚੰਚਰੀ ਕ ਚੋਰੈ ਚਿੰਤ ਕੋ ਕਿ
 ਲਾ ਕੁਹ ਕ ਬਿੱਤਿ ਚਿੰਤ ਕੀ ਹਲਾ ਦਈ ॥ ਕੋਇ ਅਵਿਲੋਕਿ
 ਛੁਬਿ ਲੋਕ ਲੋਕ ਸੋਰ ਦੇਤ ਸੋਕ ਹਰ ਬੇਕੀ ਸੁਧਾ ਸਰ ਮੈ
 ਕਲਾ ਦਈ ॥ ਤਾ ਮੈ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਪੁਰੰਦਰ ਕੇ ਪੁਰ ਕਹਾਂ ਰ
 ਚੋ ਮੈ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਸੇ ਸੁੰਦਰ ਭਲਾ ਦਈ ॥ ਉਚੀ ਅੰਸੁਰੀ
 ਗ ਅਟਾਰ ਵਿਕੋ ਤੁਰੰਗ ਰੁਕੈ ਸਾਸਿ ਕੇ ਕੁਰੰਗ ਨ ਕੀ ਚੋਂਕ
 ਰੀ ਚਲਾ ਦਈ ॥੪੩॥ ਸਿੰਘਾ ਵਿਲੋਕ ਨੀ ਕ ਬਿੱਤ ॥
 ॥ ਕਰ ਲੈ ਸੁਮਾਲਾ ਜਪੁ ਜਾਪੁ ਏਕੁ ਸੀ ਗੁਰੁ ਕੋ ਸੋਈ
 ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਜੁ ਕੋ ਧਮਾਨ ਰਿਦੇ ਧਰ ਲੈ ॥ ਧਰ ਲੈ ਕਰੈ ਗੋ

ਕਹਾਜਰਲੈਕਰੈਗੋਕਹਾਸੁਪਨਸਮਾਨਪੁਛਬੇਦਨ
ਤੇਸਰਲੈਸਰਲੈਉਪਾਟਏਕਸੁਨੀਯੈਪ੍ਰਤਾਪਸਿੰਘ
ਜੋਗਜਪਤੀਰਬਹੈਤਾਕੇਬਿਨਤਰਲੈ।ਤਰਲੈਰੋਸਾ
ਗਰਉਤਰਲੈਘਾਟਸੰਤਨਕੇਸੁੱਧਹੈਸਨਾਨਸੁਧਾਸ
ਰਬੀਚਕਰਲੈ॥੪੪॥ ਟਾਰਤਕ॥ ਇਸਕੀਚੌਥੀਤੁਕ
ਕੇਪ੍ਰਥਮਯਤਿਕੇਸਤਾਰਹਿਅੱਛਰਹੈਖੋੜਸਚਾਹੀਤੇਥੇ॥ ਕਬਿਤ
॥ ਏਰੇਮਨਮੇਰੇਤੂੰਬਿਚਾਰਕਰਲੈਰੇਬੀਰਅੰਧੈਕਾਮ
ਤੇਰੇਪ੍ਰੀਤਿਤਾਸੇਤੂੰਲਗਾਯੋਕਰਾਤਾਤਮਾਤਕ੍ਰਾਤਸੁ
ਤਮਾਤਕਾਮਕੋਉਨਾਹਿਝੂਰੇਸਭਯਗਾਗਯੇਨਿਸ਼੍ਚੈਰ
ਹਿਰਾਯੋਕਰਾਪ੍ਰਤਾਪਸਿੰਘਅੰਸੀਦੇਹਦੁਲਭਨਪੈ
ਹੈਫੇਰਦੀਨੀਜਿਨਦੀਨਾਨਾਬਤਾਕੇਗੁਨਗਾਯੋਕਰਾਹ
ਸੀਕੀਨਬਾਤਮੁਕਿਦਾਸੀਹੋਇਜਾਤਿਪ੍ਰਾਤਿਕਰਇਸ
ਨਾਨਗੁਰਮਦਰਮੇਅਯੋਕਰਾ॥੪੫॥ ਟਾਰਤਕ॥
ਇਸਕੀਤੀਜੀਤੁਕਕੇਪ੍ਰਥਮਯਤਿਮੈਦੁਰਲਭਕੇਰਕਾਰੋਕੋਰੇਫੀਮਾਨੇ
ਹੁਏਭੀਸਤਾਰਹਅੱਛਰੋਤੇਹੈਖੋੜਸਚਾਹੀਤੇਥੇ॥ ਯਾਤੇਬਿਤਹਤ॥
ਕਬਿਤ॥ ॥ਸ਼ੀਨੀਸ਼ੀਨੀਸ਼ਾਲਰਝੋਰੇਖਾਦਾਰਝੂਲ
ਤਿਹੈਸ਼ਮਕਝਲਾਕਝਾਂਦੀਝਿਲਮਿਲਿਬਨੀਰਹੈ।ਝੂਟੀ
ਫਬਿਛਾਇਛੈਲਮੋਭਿਨਕੀਲਗੀਜਾਮੈਜੇਬਦਾਰਜਾ
ਹਰਜਟਾਹਰਖਨੀਰਹੈ।ਪ੍ਰਤਾਪਸਿੰਘਛੈਲੀਫਬਿਹੀ

ਰਾਮਨਿ ਮਾਨਕ ਕੀ ਸੁਹਪਤਿ ਹੂੰ ਕੀ ਮਤਿ ਸੋਭਾ ਮੈ ਸਨੀ
 ਰਹੈ ॥ ਦੇਖੇ ਦੁਖ ਜਾਇ ਆਇ ਹੋਰ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮੈ ਐਸੀ
 ਗੁਰੁ ਗੀਬ ਜੂਪੈ ਚਾਂਦਨੀ ਤਨੀ ਰਹੈ ॥ ੪੬ ॥ ਫਾਰਤਕ
 ॥ ਇਸ ਕੀ ਭੀ ਪ੍ਰਥਮ ਤੁਕ ਕੇ ਅੰਤ ਕੇ ਸਾਡ ਅੰਕ ਚਾਹੀ ਤੇ ਥੇ ਪਰ ਬਲਤ
 ਕਾਰ ਤੇ ਆਠਹੇ ਅੰਤ ਤੀਜੀ ਕੇ ਭੀ ਪਹਿਲੇ ਵਿਸਾ ਮਕੇ ਸਤਾਰਹਿ ਥੇ ਸੋ
 ਰਹ ਚਾਹੀ ਤੇ ਥੇ ॥ ਅਬ ਜਬ ਦੇਕ ਸ੍ਰੰਗ ਬਾਤ ਬਕਾ ਬਨ
 ਹੂਆ ਬੇਛਾਪ ਕ ਬਿੱਤ ॥ ॥ ਵੱਕੁ ਤੰਤੁ ਸੁੰਦਰ ਕਿਤਿ ਸੁਖ
 ਮੰਤ੍ਰ ਮਾਲੀ ਹੂੰ ਕੇ ਦੇਵਰ ਸ੍ਰੰਗ ਕਿਧੈ ਰੂਪ ਸੁਰਤੁ ਰੁਕੇ ॥ ਇੰਦ੍ਰ
 ਛੰਤੁ ਦੀਰ ਕਿਧੈ ਦੇਕ ਬਹਿ ਮੰਤ੍ਰ ਹੂੰ ਕੀ ਦੁਸ਼ਨ ਕੇ ਦੀਰ ਬੇਕੋ ਦੇ
 ਰ ਅੰਤ ਕਰ ਕੇ ॥ ਕੈਧੈ ਸੇਸ ਸੀਸ ਧਰਾ ਫੇਰਿ ਕੈ ਪ੍ਰਗਟ
 ਰਾਮੇ ਕਿਧੈ ਫਹੀ ਖੰਭ ਤਨ ਧਾਮੇ ਨਰ ਹਰ ਕੇ ॥ ਦੇਵੀ ਕੇ
 ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕੈ ਸੋ ਪਾਨ ਨਾਕ ਜਾਨ ਬੇਕੀ ਦੇਖੇ ਧਰ ਧਾਮਾਨ
 ਏਨਿ ਸਾਨ ਸੁਧਾ ਸਰ ਕੇ ॥ ੪੭ ॥ ਤਬ ਬੇਛਾਪ ਕ ਬਿੱਤ
 ॥ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੋਰ ਫਰ ਅਨੂਪ ਛਬਿ ਸੋਭ ਦੇਤ ਤਟ
 ਤਟ ਤਾਕੇ ਮਨ ਮੇਵ ਹੋਤ ਸਰ ਚਾ ॥ ਕਿਤੇ ਚਟ ਸਾਰ ਮਹਿ
 ਹਿ ਸਨ ਕੀ ਮਾਲ ਕਿਤੇ ਮੈ ਸੋ ਸੁਰ ਰਾਜ ਪੁਰ ਸਾਜ ਦੇਖਿ
 ਅਰ ਚਾ ॥ ਹਸੈ ਮਿਲੈ ਗਵੈ ਸੁ ਅਨੂਵੈ ਸੁਧਾ ਸਰ ਬੀ
 ਚਿ ਨ ਸੁਹੇਤ ਪਾਪ ਪੁਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪੁਰੀ ਪਰ ਚਾ ॥ ਸਬਦ ਕੀ
 ਸੇਵਕ ਕੀ ਸਿਖਨ ਕੀ ਸੰਗਤ ਕੀ ਸੰਜਨ ਕੀ ਸੋਭ ਹੋਤਿ

੨੨ ਸਾਧਨਕੀ ਚਰਚਾ ॥੪੮॥ ਨੈਕਪਾਨਕੀਏ ਸੁਧਾ ਅਮ
 ਰਬਖਾਨੈ ਬੇਦ ਅੰਤੈ ਨਾਨ ਸੁਧਾ ਪਾਨ ਕਰੈ ਸੁਧਾ ਵਰ
 ਕੇ ਗੀਗਾ ਕੇ ਅਨਾਏ ਫਿਰ ਮਰਿ ਕੈ ਬੈਰੰਡ ਜਾਇ ਪਾ
 ਇ ਪਦ ਸੁਰ ਕੇ ਬਿਬਾਨ ਚਾਉ ਹਰਿ ਕੇ ਸੁਧਾ ਸਰਨਾਇ
 ਤਾ ਕੀ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਨਾਮ ਨਵਕਾ ਪੈ ਹੋਤ ਪਾਰਤ
 ਫਤਰ ਕੇ ਕਾਸੀ ਕੀ ਨਚਾਹ ਜਮ ਦੂਤ ਨ ਉਦਾਸੀ ਰਈ
 ਦਾਸੀ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਮੁਕਿ ਫਾਸੀ ਸੁਧਾ ਸਰ ਕੇ ॥੪੯॥
 ਕਬਿੱਤਾ ॥ ਕੈਸੇ ਸੁਧਾ ਸਰ ਜਾ ਕੀ ਉਪਾਮਾ ਕਹੀ ਨ
 ਜਾਇ ਜਾਂ ਮਧਿ ਅਨੈ ਯਨ ਕੇ ਕਲ ਮਲ ਮਲੇ ਗਏ ॥
 ਇਜ ਕੇ ਦੁਖਾਰੇ ਹਤ ਮਾਰੇ ਮਹਾਂ ਮੁਦ ਗੁਦ ਤਾ ਕੇ ਦੋਖ ਦ
 ਗਦਿ ਕਛਿਨ ਸੇਵ ਲੇ ਗਏ ॥ ਸੁਕ ਦਿਨ ਖੁਬ ਹਰਿ ਪਤਿ
 ਤਪੁ ਨੀਤ ਭਏ ਤਾਗ ਕੈ ਕੁਸੀ ਗ ਸਰ ਸੰਗਤ ਭਲੇ ਭ
 ਏ ॥ ਕਾਗਨ ਤੇ ਹੀ ਸਫਿਰ ਹੀ ਸਨ ਤੇ ਪਰ ਮਹੀ ਸਬੁ ਮ
 ਅੰਸ ਦੈ ਕੈ ਗੁਰ ਪੁਰ ਕੈ ਚਲੇ ਗਏ ॥੫੦॥ ਵਾਰਤਕ
 ॥ ਯਾ ਕੀ ਪਹਿਲੀ ਤੁਕ ਮੈ ਏਕ ਅਛਰ ਵਧੀਕ ਵੂਜੀ ॥ ਅਨਿਰ ਵ
 ਚਨੀ ਤੀਜੀ ਕਾ ਤੁਕਾਂਤ ਚੌਥੀ ਕੇ ਪਹਿਲੇ ਸਤ ਕੇ ਗਿਦ ਕੇ ਦੇਖ ਲੇਵੇ
 ॥ ਤੁਕ ਬਾਬਾ ਮੇਰਾ ਆਵਨ ਜਾਨ ਰਹਿ ॥ ਇਸ ਤੁਕ ਕੇ ਅਭਿ
 ਪ੍ਰਾਪ ਸਾਬ ਕਾ ਬਿਤ ਕੇ ਅੰਤ ਕੇ ਯਤ ਕੇ ਅਛਰ ਕੇ ਅਰਥ ਕਾ ਪ੍ਰਸਪ
 ਰ ਬਡਾ ਵਿਰੋਧ ਹੈ ॥ ਅਬ ਸੀ ਸੁਕ ਦਿ ਗੁਲਜੂ ਕ੍ਰਿਤ ਕ

ਬਿਤਾ॥ ॥ ਵਾਸੈ ਸੁਰ ਹੁੰਤੈ ਆਂਤੈ ਸਾਧ ਸੁਰ ਯੁਤ ਸਾਜੈ
 ਸੁਧਾਉਹਾਂ ਹਾਂ ਸੁਧਾ ਸਰ ਕੇ ਦਰ ਸਹੈ॥ ਪਾਨ ਕਿਯੇਂ ਵਾ
 ਕੇ ਹੋਤ ਅਮਰ ਸਮਰ ਦੈ ਕੈ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਯਹਿ ਸਭ ਕੇ
 ਪਰ ਸਹੈ॥ ਗੁਲ ਕਵਿਯੇ ਯੇ ਗਿਨ ਕੋ ਦੁਰਲਭ ਮਹਾਂ ਹੈ ਵ
 ਹਿਯੇ ਗੀਭੇ ਗੀ ਦੁਹਨ ਕੋ ਹੋਤੁ ਆਂ ਹਰ ਸਹੈ॥ ਹੁੰਦੈ ਹ
 ਰਿ ਮੰਦਰ ਆਂ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੰਦਰ ਹੈ ਯਾਤੇ ਗੁਰ ਪੁਰ ਸੁਰ
 ਪੁਰ ਤੇ ਸਰ ਸਹੈ॥ ੫੧॥ ਵਾਰਤਕ ॥ ਯਾ ਮੈ ਦੁਰਲਭ
 ਕਾਗਾਰੇ ਫੀਰੈ॥ ਕਬਿੰਤੁ॥ ॥ ਕੈਧੋ ਕਲਿ ਪਾਤਕੀ
 ਨਤਾਰ ਬੇਕੋ ਦੁਗਾਵਤੀ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕਾਨੁ ਫੇਰ ਧਰੀ ਹੈ
 ਨਿਕਾਰ ਕਰਾ ਕੈਧੋ ਮਯਨਾ ਕਮਹੀ ਰੁਹਨ ਸਮੇਤੁ ਆ
 ਯੇ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ ਕੀ ਸੁਰਨ ਚਿਤਿ ਧਾਰ ਕਰਾ ਗੁਲ
 ਕਵਿ ਕੈਧੋ ਨਿਜ ਛਾਯੇ ਡੇਰਿ ਆਯੋ ਹੁੰਤੈ ਸੈਲ ਕੈ ਸੁ
 ਮੇਰ ਸੋਗ ਯੇ ਹੈ ਟਿਕਹਾਰ ਕਰਾ ਕੈਧੋ ਸੁਧਾ ਸਰ ਪੈ ਸੁਧ
 ਹਿ ਸੁਰਨ ਮੰਦਰ ਸੋ ਗਾਯੋ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਪੁਰੀ ਦਰਨੇ ਪ
 ਯਾਰ ਕਰਾ॥ ੫੨॥ ਯਾ ਮੈ ਭੀ ਦੁਰਲਭ ਕਾਗਾਰੇ ਫੀਰੈ ਤੇ ਦੋਖ ਨਹੀ
 ॥ ਕਬਿੰਤੁ॥ ॥ ਹਾਸੀ ਗਈ ਭੂਲ ਜਮ ਦੁਤਨ ਉਦਾ
 ਸੀ ਭਈ ਪਾਪ ਕੀ ਕਲਾਸੀ ਨਾਂਤ ਲਾਸੀ ਕਰੈ ਰੁਰ ਕੋ
 ਸਤੋ ਮਕੀ ਅਟਾਸੀ ਜਹਾਂ ਧਰਮ ਕੀ ਪਾਟਾਸੀ ਦਾਨ ਪੁ
 ਨ ਕੀ ਛਟਾਸੀ ਸੋਕਨਾਸੀ ਦੀਨਤਰ ਕੋ ਗੁਲ ਕਵਿ

੨੪ ਖਾਸੀਧੁਨਿਬੇਦਕੀਪ੍ਰਕਾਸੀਮਹਾਂਨਾਰੀਕਮਲਾਸੀ
 ਭਾਸੀਰੂਪਮੈਨਨਰਕੇ। ਕਾਸੀਕੀਨਚਾਹਅਬਿਨ
 ਸੀਹੈਮਫਾਸੀਭਏਦਾਸੀਕਾਰਿਗਾਖੈਮੁਕੁਫਾਸੀਸੁ
 ਧਾਸਰਕੇ॥੫੩॥ ਫਾਰਤੁਕ॥ ਯਾਮੈਧਰਮਕਾਰਾ
 ਰੇਫੀਮਾਨੋਹੁਓਹੈ॥ ਅਤੇਮੁਕੁਕਾਕੱਕਾਤੱਤਾਮੁਤੁਕਾਹੈ॥ ॥
 ਕਬਿਤਾ॥ ॥ਮੇਦੋਕੋਨਿਕਰਤੰਗਤੇਜਨਕੋਂਕਰਗਾਖੈ
 ਸਭਕੋਟਕਰਟਰਦਾਈਹਰਿਕਰਹੈ॥ ਜੇਰਜੇਬਦਾ
 ਗੀਜਾਕੀਜਗਰਮਗਰਹੈਤਿਨਗਰਦਿਗਜੈਸਾਧੁ
 ਕੂਲਪੁਜਤਰਹੈ॥ ਗੁਲਕਵਿਹਰਹੈਹਮੇਸਹੀਕਲੇ
 ਸਸਰਸੀਪਤਿਕੋਂਧਰਹੈਗਰੀਬਪਰਦਰਹੈ॥ ਗੁਰੂ
 ਕੋਗੀਬਟਰਹੈਪ੍ਰਸਿਧਸੁਰਤਰਹੈਕੋਨਤਾਕੇਸਰਹੈ
 ਅਨੁਪਸੁਧਾਸਰਹੈ॥੫੪॥ ਬੇਛਾਪਕਬਿੰਗਾ॥ ॥
 ਕੰਚਨਸਿੰਘਾਸਨਬਗਾਸਨਸ੍ਰੀਗੰਥਜੁਕੋਬੈਠੇਢਿ
 ਗਗੀਬੀਪਾਢਿਪਾਠੋਕੋਂਸੁਨਾਵਤੇ॥ ਬਡੇਬਡਤਾਗੀ
 ਜੇਗਜੇਗਅਨੁਗਾਗੀਤਾਗੀਸੁਨੇਬਚਨਾਂਮਿਤਸੁ
 ਮਨਮੈਬਸਾਵਤੇ॥ ਗਾਵਕਮੈਮਣੀਜਕੋਛੜਸੁ
 ਬਿਗਾਜੈਬਰਕਰਲੀਨੇਚਾਮਰਸ੍ਰੀਗੰਥਕੋਂਦੁਗਵ
 ਤੇ॥ ਧੁਪਦੀਪਫੂਲਸੁਭਆਰਤੀਉਤਾਰੇਨਿਤਸੰਖਨ
 ਕੀਧੁਨਿਪਟਿਨਾਦੋਕੋਂਬਜਾਵਤੇ॥੫੫॥ ਸੁੰਦਰਸ

ਭਾਕੇ ਬੀਚ ਸੁੰਦਰ ਸੁਜਾਨ ਬੈਰੇ ਕਰੈ ਕਲਿਗਾਨ ਸੇ
 ਗੁਬੀਦ ਗੁਨ ਗਾਵਨੀ। ਬਾਜਤ ਸੰਗੀਤ ਤਾਰ ਰਾਗ
 ਰਾਗਨੀ ਉਚਾਰ ਆਸਾ ਹੁਕੀ ਟਾਰ ਪੜੈ ਆਸਾ ਕੋ ਪੁ
 ਜਾਵਨੀ। ਮਧੁਰ ਮਧੁਰ ਧੁਨੀ ਮੁੰਦੀ ਗਬਜਾਵੈ ਗੁ
 ਨੀ ਸਿਰੀ ਦੇ ਸਤਾਰ ਸੁਰ ਲਾਗਤਿ ਸੁਹਾਵਨੀ। ਕਹੈ
 ਸੁਪ੍ਰਕਾਸ ਰਾਮ ਸਫਲੇ ਹੈਂ ਸਭੀ ਕਾਮ ਅੰਸੇ ਗੁਰੁ ਧਾ
 ਮ ਕੋ ਜੁ ਸੇਵੈ ਲਾਇ ਭਾਵਨੀ॥੫੬॥ ਅੰਸੇ ਸੁਧਾਸ
 ਰ ਮਾਹਿ ਨਾਇ ਸਭੁ ਪਾਪ ਜਾਹਿ ਕੀਏ ਜਬ ਪਾਨ ਤਬ
 ਦੁਖ ਨ ਕੀਹਾਨੀ ਹੈ। ਤਾਹਿ ਤਰ ਕਰੇ ਬਾਸ ਤਾ ਕੋ ਭਵ
 ਨਾਹਿ ਪਾਸਿ ਲਹੇ ਸੁਖ ਰਾਸਿ ਮਾਨੇ ਸਭੁ ਗੁਨ ਖਾਨਿ
 ਹੈ। ਗੀਗੋ ਮਤੀ ਪ੍ਰਯਾਗ ਤੀਰ ਬਉਦਾਰ ਜੇਤੇ ਕਾਲ
 ਪਾਇ ਦੇਤ ਫਲ ਬੇਦੋਯੋ ਬਖਾਨੈ। ਸੁਧਾਸਰ ਸੇਵੇ
 ਜੇਈ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਸੋਈ ਯਾਮੈ ਨਾਂ ਸੀ ਦੇਹ ਕੋਈ
 ਸਦ ਫਲ ਜਾਨੈ॥੫੭॥ ਉਚੀ ਹੈ ਅਟਾਰੀ ਭਾਰੀ
 ਬਿਬਿਧਿ ਬਿਧਾਨ ਟਾਰੀਤਾ ਮੈ ਚਿਤ ਕਾਰੀ ਕਾਰੀਗ
 ਰ ਕੀ ਸੁਧਾਰੀ ਹੈ। ਕਿੰਗੁਰਨ ਪਾਤਿ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਸੋ ਬਿ
 ਰਾਜੇ ਛਬਿ ਕਲ ਸੋ ਕੀ ਕਲਿਤ ਲਲਿਤ ਦੇਖੀ ਭਾਰੀ
 ਹੈ। ਸੁੰਦਰ ਹੈ ਬਾਰੀ ਜਹਾਂ ਨਾਗੀ ਨਾਗੀ ਬੈਠਿ ਬੇਕੀ
 ਚੋ ਕਰੋ ਮੈ ਛੇਡੇ ਛਾਤ ਹੇ ਮਮਈ ਸਾਗੀ ਹੈ। ਚੂਨੀ ਅੰਰ

੨੬ ਪੰਨੇ ਮੇਰੀ ਹੀਰ ਨ ਜੜਤਿ ਅਤਿ ਜਗ ਮਗ ਜੇਤਿ ਜ
ਕੀ ਲਾਗਤਿ ਸੁਖ ਮਾਰੀ ਹੈ॥ ੫੮॥ ਕਨਕ ਕੇ ਖੰਭ
ਸਭ ਫਾਜਤ ਹੈ ਕਨਕ ਹੈ ਕੀ ਬੀਚ ਬੀਚ ਗੁਲ ਫੂਲ
ਤਾ ਮੈ ਲਗਾਏ ਹੈ॥ ਚਾਰ ਦਾਰ ਲਗੇ ਦਰ ਹਾਟ ਕ
ਕਪਾਟ ਬਰ ਸੁੰਦਰ ਅਨੂਪ ਕਰ ਪੜ ਦੇ ਝੁਕਾਏ ਹੈ॥
ਜਗੀ ਕੀ ਬਿਤਾਨ ਤਨੀ ਹੀਰੇ ਮੇਰੀ ਲਾਲ ਮਨੀ ਪਾਂਤਿ
ਨਕੀ ਪਾਂਤਿ ਜਹਾ ਸਬ ਜੇ ਝੁਕਾਏ ਹੈ॥ ਅੱਧ ਹੈ ਕੇ ਦਰ
ਮਾਹਿ ਦਰ ਪਨ ਲਗੇ ਤਾਹਿ ਉਪਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ਪੇ
ਖ ਮਨ ਭਾਏ ਹੈ॥ ੫੯॥ ਬਰੇ ਬਰ ਰੂਪ ਮਾਇ ਸੀ
ਸਕੋ ਨਿਵਾਏ ਤਾਹਿ ਤਾਹਿ ਕੀ ਚਰਨ ਧੂਰਿ ਭਾਲ ਕੋ
ਲਗਾਵਤੇ॥ ਕਰੇ ਪਰ ਕੁਮਾਰ ਕਰ ਜੇਰ ਦੇਉ ਠਾਂਦੇਰ
ਪੈ ਲਾਵੈ ਜੁ ਕੜਾਹੁ ਅਰਦਾਸ ਕੋ ਕਰਾਵਤੇ॥ ਸੀਗੁ
ਰ ਪੁਤਾ ਪਮਾ ਜੁ ਪਾਯੋ ਦੇਸ ਦੇਸ ਰਾਜੁ ਸੋਭੁ ਸਭ ਗ
ਏ ਰਾਜ ਦੂਢੈ ਹੀਨ ਪਾਵਤੇ॥ ਭੁਨੈ ਸੁਖ ਕਾ ਸਰਾਮ ਪੁ
ਰਨ ਸੁਹੇਰੇ ਕਾ ਮਮੈ ਸੇ ਗੁਰੁ ਪਾਮੈ ਜੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰ ਅ
ਵਤੇ॥ ੬੦॥ ਆਛੀ ਰੀਤਿ ਗਮਾਨੀ ਆਵੈ ਬਰੇ ਸਨ
ਮਾਨ ਪਾਵੈ ਗੀਥ ਕੇ ਸਾਮੀ ਪਬੈ ਰਿਗਮਾਨ ਕੋ ਜੁਨਾਵ
ਤੇ॥ ਸਬਦ ਕਰੈ ਉਚਾਰਤਾ ਹੀ ਕੋ ਕਰੈ ਵਿਚਾਰ ਕੀਨੇ
ਨਿਰਪਾਰ ਪਦ ਅਰਥ ਬਤਾਵਤੇ॥ ਬੇਦ ਅੰ ਪੁਰਾਨ

ਕੇ ਪ੍ਰਮਾਨ ਨ ਕੀਲਾ ਦੇਂ ਸਾਖ ਯੁਕਤੀ ਅਨੇਕ ਵਿਸ
 ਟਾਂਤ ਕੇ ਜਨ ਵਡੇ ॥ ਮੀਰਾਉ ਸਿਧਾਤ ਗੁੜ ਬੁਧੀ ਮੈ
 ਕਰੈ ਅਗੁੜ ਸੋਈ ਹਸੁ ਮਲ ਵਡ ਸਤਾ ਮੈ ਵਿਖਾਵ
 ਤੇ ॥ ੬੧ ॥ ਮੀਰਾ ਕੀ ਓਰ ਚਾਰੇ ਫਰਸ ਬਨੋ ਉਜਾਰੇ
 ਸ੍ਵੇਤ ਪੀਤ ਲਾਲ ਕਾਰੇ ਫਟਕ ਲਗਾਏ ਹੈਂ ॥ ਚਾਂਦ
 ਨੀ ਚੰਦੇ ਏ ਜਾਨ ਦੁਰ ਮੈ ਵਿਸੇ ਹੈ ਤਾਨ ਸੁਰਨ ਸੁਰੇਖੇ
 ਤਾਰਿ ਸੋਭਤ ਸੁਹਾਏ ਹੈਂ ॥ ਬੀਚ ਬੀਚ ਕੰਚਨ ਕੇ ਬੀਗੁ
 ਲਾ ਸੁਧਾਰੇ ਸਾਰੇ ਤੇਜ ਪੁੰਜ ਟਾਰੇ ਛਾਬਿ ਗਟਿ ਕੀ ਸੁਪ
 ਏ ਹੈਂ ॥ ਅੰਸੋ ਬਨੋ ਸੋਭਤ ਵਤਾਰ ਬੋਕੇ ਹੇਤੁ ਬਰਜੇ
 ਉਲਾਂਘਿ ਗਏ ਹਰਿਜੂਕੇ ਮਨ ਗਾਏ ਹੈਂ ॥ ੬੨ ॥ ਦੁ
 ਰਸ ਨੀ ਦੁਰ ਮਾਹਿਰ ਜਤ ਕਪਾਟ ਤਾਰਿ ਉਪਮਾ ਕ
 ਹੀਨ ਜਾਇ ਕੋਨ ਸਮ ਗਾਈਏ ॥ ਘਰਤ ਨਿਸਾਨ
 ਅੰਬ ਜੀਤੀ ਗਏ ਬੈਰੇ ਜਾਨ ਤਾਨ ਲੈ ਬਜਾਵੈ ਮੁਨਿ
 ਮਨ ਕੋ ਚੁਗਾਈਏ ॥ ਬਾਜਤ ਘਰਮਾਲ ਸੁਧ ਦੇਤ
 ਸੁਭ ਦਰਸ ਕਾਲ ਝੰਡੇ ਕੇ ਸਮੀਪ ਜਾਇ ਸੀਸ ਕੋ
 ਨਿਟਾਈਏ ॥ ਭੁਨਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰਾਮ ਪੂਰਨ ਸੁਹੇਤ
 ਕਾਮ ਅੰਸੋ ਸੁਖ ਧਾਮ ਮੈ ਸੁਨਿਤੁ ਅਚਿਤੁ ਅਲਾਈ
 ਏ ॥ ੬੩ ॥ ਫਾਹਤੁ ਕ ॥ ਯਾਮੈ ਦਰਸ ਕਾਰਾ ॥
 ਕਬਿੰਤੁ ॥ ॥ ਸੁਧਾਸਰ ਬਾਸੀ ਸੁਖ ਰਾਸੀ ਦੁਖ

ਨਾਸੀਭਏ ਲਖੋ ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਿਜ ਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ
 ਤੇ। ਭਏ ਮੋਖਦਾਸੀ ਅੰਮਦਾਸੀ ਜਮਹਾਸੀ ਕਰੈ ਬਿ
 ਸੁਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਹੈ ਨਿਰਾਸੀ ਪੁਨ ਪਾਪ ਤੇ। ਲੋਕ ਜਸ
 ਗਾਸੀ ਪਰ ਲੋਕ ਆਸਤਾਸ ਨਾਸੀ ਦੇਹ ਤੇ ਉਦਾਸੀ
 ਜੇ ਖਲਾਸੀ ਤੀਨ ਤਾਪ ਤੇ। ਬਰੇ ਹੈ ਬਿਲਾਸੀ ਉਰ
 ਭਾਸੀ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸੀ ਬੋਧ ਉਦੇ ਤੇ ਜਗਾਸੀ ਤਮਨਾਸੀ
 ਰਾਮ ਜਾਪ ਤੇ। ੬੪॥ ਅੰਸੇ ਹੈ ਹੁਲਾਸੀ ਜੋ ਚੋਗਾਸੀ
 ਭੀਤ ਨਾਸੀ ਜਾਕੀ ਅੰਰ ਮੋਖਦਾਸੀ ਮੁੱਖ ਮੋਖ ਕੇ ਉਪ
 ਸੀ ਹੈ। ਦੁਬਿਧ ਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਨਾਸੀ ਭਟਪਾਸੀ
 ਨਹਿ ਆਤਮ ਬਿਲਾਸੀ ਕਰੈ ਬੰਧ ਮੋਖ ਹਾਸੀ ਹੈ।
 ਜਮਕੀ ਤਲਾਸੀ ਤੇ ਖਲਾਸੀ ਸੁਧਾ ਬਾਸੀ ਭਏ ਅ
 ਨਭੈ ਸੁਤੰਤ੍ਰ ਸੁ ਅਨੰਦ ਪਨ ਰਾਸੀ ਹੈ। ਰਾਮ ਪਰ
 ਕਾਸੀ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸੀ ਗਮਨ ਰਾਸੀ ਕਰੈ ਅੰਸੇ ਪੁਰਬ
 ਸੀਓਕੀ ਦਸ ਪਰਕਾਸੀ ਹੈ। ੬੫॥ ਕੋਊ ਗਜਘ
 ਰਾਮਾਂਗੈ ਰੋਗ ਕੀ ਜਲੋਚਨੀ ਕੋ ਕੋਊ ਛੈਲ ਛੈਲ ਰਾਮਾਂ
 ਗੈ ਰਾਜ ਸਾਜ ਜਰਕੇ। ਓਧ ਬੇਕੋਂ ਜੋਗ ਬੇਸ ਬਾਦ
 ਲਾਕੇ ਮਾਂਗੈ ਕੋਊ ਕੋਊ ਕਰੈ ਤੋਰ ਮੈਂ ਚਲਾਂ ਉਮਾਰ ਮ
 ਰਿਕੋਂ। ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਮਾਂਗ ਬੇਹਮਾਰੇ ਸੁਨਲੀਜੈ
 ਬਿਧਿ ਕੀਜੈ ਕਾਮ ਦੇਈ ਪੈਨ ਦੀਜੈ ਅੰਰ ਬਰਕੋਂ।

ਸਦਾ ਸਤ ਸੰਗ ਰੰਗ ਰਹੈ ਰਾਖੁ ਨਾ ਬਜੂ ਸੋ ਵਿਦਾ ਕੀ ॥
ਉਮੰਗ ਮੈ ਨਿਵਾਸੀ ਸੁਧਾ ਸਰ ਕੋ ॥ ੬੬ ॥ ਯਾ ਕੀ
ਭੀਤੀ ਜੀ ਕੇ ਖੋੜ ਸਵਰਣੀ ਯਤਿ ਮੈ ਸਤਾਰਾ ਅਫੂਹੈ ਆਠੇਰ
ਚੁਣੇ ਕੇ ਪੰਤ੍ਰੇ ਸੇ ਦੁਕਾਹੁ ਆਹੈ ॥ ਅਬ ਬੇਛਾਪ ਕ ਬਿੱਤੁ ॥
॥ ਕੀ ਬੋ ਕਛੁ ਚਾਹੈ ਕਰੁ ਸੇਵਾ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਕੀ ਪਰ
ਯੇਈ ਚਾਹੈ ਚਲ ਸਾਧ ਸਰਨਿ ਪਰ ਰੇ ॥ ਲੁਰ ਬੋਚ
ਹੈ ਤੋ ਲੁਰ ਕਾ ਮਕੋਧ ਸੰਤੁਨ ਸੋ ਹਰ ਬੋਚ ਹੈ ਤੋ ਹਰਿ
ਨਾਮ ਧਨੁ ਹਰੁ ਰੇ ॥ ਬੈਠ ਬੋਚ ਹੈ ਤੋ ਬੈਠੁ ਸੁਜਨ ਸਤਾ
ਕੇ ਬੀਚਿ ਪਦੁ ਬੋਚ ਹੈ ਤੋ ਗੁਰੁ ਗ੍ਰੰਥ ਜੂਕੈ ਪਰੁ ਰੇ ॥ ਚ
ਖ ਬੋਚ ਹੈ ਤੋ ਚਾਖ ਬੈਨ ਗੁਰੁ ਮੀਰੇ ਫਲ ਨਾਨ ਕੀ ਓ
ਚਾਹੈ ਚਲ ਨਾਟੁ ਸੁਧਾ ਸਰ ਰੇ ॥ ੬੭ ॥ ਅਰਜਾਤ
ਐਗਨ ਕਾਲਿ ਕੇਟ ਕਟਿ ਜਾਤ ਫਟਿ ਜਾਤ ਫਿਕ
ਰ ਦਰਿ ਦੁਘੋਰ ਪਟ ਜਾਤ ॥ ਲਰ ਜਾਤ ਲੋਰੁ ਲਾਗ
ਰਾਗ ਦੁਖ ਦਟ ਜਾਤ ਫਟ ਜਾਤ ਫਲ ਛਿੰਦੁ ਉਨਤਾ
ਉਚਟ ਜਾਤ ॥ ਪੰਡ ਪੁੰਡ ਗੀਕ ਭਨੈ ਭੁਮ ਭੂਰ ਝਟ ਜਾ
ਤ ਰਟ ਜਾਤ ਜਮ ਭੂਰ ਦੁਖ ਤਰਨਟ ਜਾਟਾ ॥ ਰੁਟ ਜਾਤ
ਪਾਪ ਪੋਖੈ ਲੋਮੋਖ ਹਟ ਜਾਤ ਪਟ ਜਾਤ ਪਾਰ ਜਬ
ਸੁਧਾ ਸਰ ਤਟ ਜਾਤ ॥ ੬੮ ॥ ਟੀਕਾ ॥ ਪੰਡ ਨਾਮ
ਦਲ ਕੇ ਪੁੰਡ ਗੀਕ ਸਿੰਘ ॥ ਐਰ ਸੁਗਾਮੀ ॥ ਕ ਬਿੱਤੁ ॥

ਤੇਤਿ ਅਰਧੀਗਿ ਬਾਲ ਸਿਰਰੀਗ ਖਾਲ ਮੰਗੀਟੀਕ
 ਰਤੁ ਬਾਲ ਗਰਿ ਮੁੰਡ ਮਾਲ ਪਾਵੈ ਕੋਨਾ ਬਸਿ ਕੋ
 ਮਸਾਨ ਪਹਿਚਾਨ ਕਰ ਪ੍ਰੇਤਨ ਜੋ ਕਰੈ ਪ੍ਰਾਨ ਹਾਨਿ ਮੈ
 ਸੀਹਲਾਹਲ ਖਾਵੈ ਕੋਨਾ ਪੜ੍ਹ ਪੁਰੀਕ ਭਨੈ ਬੀਲ
 ਚਾਹਿ ਸੈਲ ਫਿਰਿ ਗੋਲਿ ਲਾਇ ਭੁਤਨ ਕੋ ਰੋਰੁ ਰਾਮਕ
 ਵੈ ਕੋਨਾ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰ ਦੇਤੁ ਮਨ ਸਕੈ ਫਰਮੈ
 ਸੋ ਸੁਧਾ ਸਰਤ ਜਿ ਸੁਰਾ ਸਰਿ ਨਾਵੈ ਕੋਨਾ ॥੬੯॥
 ਕਾਹੇ ਕੋ ਕਰਮ ਕਰ ਭੁਰਮ ਭੁਰਮ ਮੁਢੁ ਜਿਨ ਹੈ ਉਦਾ
 ਸਬਨ ਬਾਸ ਧਮ ਲਾਉਰੇ ॥ ਕਾਹੇ ਕੋ ਤੁਪਨ ਤੇਜ
 ਤਾਪ ਤਰਤੁ ਪੈਤ ਪਮਤੁ ਤਨ ਤੀਮ ਤੁਆਗ ਤਿਖਾਤ
 ਨਤਾਉਰੇ ॥ ਪੜ੍ਹ ਪੁਰੀਕ ਭਨੈ ਧਾਉਰੇ ਨਤੀਰ ਬ
 ਨ ਬਾਉਰੇ ਸਮਾਨ ਸਿਰਫਾਰ ਕੋਨ ਪਾਉਰੇ ॥ ਜੋਗ
 ਭੋਗ ਗਮਾਨ ਨਿਰਬਾਨ ਪਦ ਚਾਹੈ ਤੁਬ ਗੁਰੂ ਰਾਮ
 ਦਾਸ ਧਾਮ ਸੁਧਾ ਸਰਨਾਉਰੇ ॥੭੦॥ ਅਬਹ
 ਮਾਰੇ ਸਨੇਹੀ ਅਮੀਰ ਦਾਸ ਜੂਕਿਤ ਕਬਿਤਾ ॥ ॥
 ਕਮਲਾ ਕਲਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਖ ਹਮੇਸ ਦੇਰੁ ਅਮਲ
 ਅਛੇਹ ਜਾਂਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਭਾਵ ਚੀਨਾ ॥ ਰਤਨ ਅਨੇ
 ਕ ਅਵਿਲੀਨ ਕੀ ਅਮਿਦੁ ਦਿਖ ਚਤ ਰਤਨ ਹੇਮ
 ਹੇਤੁ ਭਾਨੁ ਭਾਸਦੀਨਾ ॥ ਮੈ ਸੋਹਿ ਮੰਦਰ ਪੁਰੀਦਰ

ਬਹਾਰੈ ਦੁਰ ਭਨਤ ਅਮੀਰ ਜੋ ਅਨੰਤ ਮਤਿ ਮਾਨ ਕੀਆ ॥ ੩੧ ॥
 ਖਾਰੇ ਜਾਨ ਉਦਧਿ ਉਤੰਗ ਕੇਤਰੰਗ ਤੰਗ ਦੁਰਿਕਾ ਵਟ
 ਰ ਸੁਧਾ ਸਰ ਮੈ ਨਿਵਾਸ ਲੀਨਾ ॥ ੭੧ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਸੁਖ
 ਦ ਉਪਦੇਸ ਕਰੈ ਬਾਰ ਬਾਰ ਖੋਟੈ ਤੈ ਜਨ ਮ ਕੋ ਕੁਸੰਗ
 ਤਿ ਮੈ ਜਾ ਅਜਾ ਆ ਨਿਜ ਰਸ ਬਾਸ ਹੇਤ ਭਿੰਗ ਇਵਡ
 ਵਨ ਕੈ ਸੀਤ ਪਦ ਕੰਜਨ ਮੈ ਲਾਗੇ ਤੁਮ ਧਾ ਅਧਾ ਆਨ
 ਗ ਅਨ ਨਾਮ ਨੀਕੋ ਨਿਮਲ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਨੇ
 ਮ ਕਰਤਾ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾ ਅਗਾ ਆਏ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੈ ਸੋ
 ਮੈ ਸਰਨ ਮਿਲੈ ਫੇਰ ਕਰੁ ਸਤੁ ਸੰਗ ਸੁਧਾ ਸਰ ਬੀਚ
 ਨਾ ਅਨਾ ਆ ॥ ੭੨ ॥ ਪ੍ਰਥਮੁ ਹੁਲਾਸ ਦੇਤ ਪੁਨ ਅਘਨ
 ਸ ਦੇਤ ਤਬ ਬੁਧਿ ਰਾਸ ਦੇਤ ਦੈ ਕੜਾਹੁ ਫੁਧਾ ਹਰਾਹਾ
 ਰਿਦ ਦਰਪ ਦੀਹ ਦੀਹੁ ਦੁਖ ਦੀਨ ਤਾਹੀ ਸੀਤ ਕਵਿ ਦੁਕਿਤ
 ਸੁਭਾਵ ਦੇਤ ਦੁਧਾ ਦਗ ਸਿਭਾ ਸੁਖ ਸੀਤ ਲਤਾ ਸਰਸ
 ਸਮਾਜ ਸੁਫ ਸਕਲ ਸਿੰਗਾਰ ਸਾਰ ਦੇਤ ਇਵ ਸੁਧਾ ਕ
 ਗਾ ਸੁਧ ਅਵਿਰੋਧ ਬੋਧ ਦੇਤ ਸਤੁ ਸੰਗ ਦੈ ਕੈ ਯੈ ਮਹਾ
 ਨ ਦਾਨ ਕੋ ਦਿਵੈ ਆ ਦੇਖੋ ਸੁਧਾ ਸਰ ॥ ੭੩ ॥ ਸੀਤ ਨ
 ਕੇ ਸੰਗ ਰਾਗ ਰੀਗ ਕੀ ਉਮੰਗ ਸਦਾ ਮੰਜਨ ਭਜਨ ਦੇ
 ਤ ਪਾਂਚੇ ਹੀ ਕਲੇਸ ਹਰਾ ਪਾਵਤ ਅਨੰਦ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਪ੍ਰ
 ਤਾਪ ਯਾ ਕੇ ਧਰਮ ਅਰਥ ਕਾ ਮੋਖ ਚਾਰੇ ਦੁਰ ਪਾਲ

ਬਗਾ। ਰਸਨਾ ਹੈ ਏਕ ਗੁਨ ਬ। ਤਿ ਹੈ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਯਾ
 ਕੇ ਤੁਲਮ। ਇਹੀ ਗੁਰੂ ਗਮ ਦਾ ਸਜੁ ਕੋ ਪਰਾਗਮਾਨੀ
 ਗੁਨੀ ਪੰਡਿਤ ਕਟੀ ਸੂਰ ਅਨੰਤ ਜਾਮੈ ਪਰਮ ਅਨੂਪ
 ਰੂਪ ਅੰਸੇ ਦੇਖੋ ਸੁਧਾ ਸਰਗ। ੭੪॥ ਕਹੂੰ ਪੁੰਨ ਪਾਠ
 ਦਸ ਆਠ ਕੋ ਉਚਾਰ ਕਹੂੰ ਤੀਰਥਾਠ ਸਾਠ ਮੈਨ ਅੰਸੇ
 ਕਹੂੰ ਕਾਂਤਿ ਧਰਾ। ਕਹੂੰ ਗਮਾਨ ਗੋਦਰੀ ਨਿਰੂਪਨ ਹੈ ਆ
 ਤਮਾ ਕੇ ਤੱਤੁ ਮਸੀ ਮਹਾਂ ਵਾਕ ਛਿਨ ਛਿਨੇ ਕੇ ਤ ਬਗਾ। ਕ
 ਹੂੰ ਯਾ ਕੋ ਅਰਬ ਬਿਚਾਰ ਤ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਚਿਨਮਾਤ੍ਰ
 ਸੱਤਾ ਬੀਚ ਕਹੂੰ ਕਰ ਬੈਠੇ ਘਰਾ। ਅਠੇ ਜਾਮ ਰਾਮਾ
 ਨ ਕੋ ਪਵਾਹ ਸੁਧਾ ਕੇ ਸਮਾਨ ਕਰਤ ਕਲਾਨ ਕਹੇ ਧੀਨ
 ਅਧੀਨ। ਸੁਧਾ ਸਰਗ। ੭੫॥ ਅਥੇ ਕਤੀ ਸੇਕ ਬਿੰਦੂ
 ॥ ਦੇਖੈ ਜੇ ਦਰਸ ਦੀਨ ਦਾ ਲੁਗੁਰੂ ਮੰਦਰ ਕੋ ਮੰਦ
 ਜੇ ਸਪੰਦਿ ਫੰਦਨਾ ਸੈ ਰੂਪ ਅਰਿਕੇ। ਕਰੈ ਜੋ ਸ੍ਰਵਨ ਹ
 ਰਿਕ ਬਾਨਾ ਵਤਾ ਕੇ ਟਰੈ ਹੀ ਕ੍ਰਿਤ ਅੰਲੇ ਭੁਮੇ ਹ ਕੋਧ ਪਾਂਚ
 ਸਰਕੇ। ਮਨਨ ਕੈ ਕਰੈ ਜੋ ਨਿਧਾ ਸਨ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ
 ਹੇਤ ਸੁਖ ਰੂਪ ਭਵ ਸਿੰਧ ਪਾਰੁ ਤਰਕੇ। ਮਾਅ ਅੰਕ
 ਲਿੰਤ ਪੁੰਤ ਮੇਖ ਲੈ ਮਨੋਰਥ ਜੇ ਹੇਤ ਪੁੰਜ ਬਿੰਦਿ ਸਿੰਧਨ
 ਏ ਸੁਧਾ ਸਰਕੇ। ੭੬॥ ਦਰਸ ਪਰਸ ਹੇਤ ਮਨ ਮੈ ਮ
 ਹਨ ਮੇਦ ਸੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਮੇਖ ਕਰੈ ਬਿਰਚਰ ਕੀ॥

ਆਗਮਨਿਗਮਕੀ ਸੁਰੈਨਦਿਨੇ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਕਥਾ ਹੋਤਿ
 ਚੱਕ ਗਵਾ ਕੰਜ ਧਾਰੀ ਦਰਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਉਰਧਾਰ ਆ
 ਇਸੁਨੈ ਜੋ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਪਲ ਮੈ ਪ੍ਰਨਾ ਸੈ ਪੁੰਜ ਪਾਤਿ
 ਪਾਪ ਅਰਿਕੀ ਦੈ ਸਹੀ ਸੁਜੀਹ ਧਾਰੀ ਪਾਵੈ ਜਾਂਨ
 ਅਤਿ ਸੋਭਾ ਏਕ ਜਿਹੁ ਕੈ ਸੇ ਕਰੈ ਤਾ ਕੇ ਸੁਧਾ ਸਰਕੀ ॥
 ੭੭ ॥ ਅਬ ਤੇਤੀ ਸੇ ਕਾ ਬਿੱਤੁ ॥ ਸੀਤਨ ਕੇ ਸੁਖ
 ਦਸਮਾਜ ਦੈ ਬਿਰਾਜ ਮਾਨ ਕੀਰਤਨ ਕਥਾ ਹੋਤ ਕੋਤ
 ਕਬਰਨ ਬਰਨਾ ਬਿਧਿ ਫਤ ਜੰਗਮ ਜੇ ਦਿਨੇ ਸਨ ਕੈ
 ਹੋਤ ਫਲ ਤੈ ਸੇ ਦੈ ਵਿਪਾਕ ਯਾ ਕੇ ਚਾਲਤੁ ਚਰਨ ਚਰ
 ਨਾ ॥ ਸੀਤ ਖੁਸੀ ਮ੍ਰਿਗ ਰਾਜ ਯਾ ਕੇ ਜੇ ਦਰਸ ਵਿਬੁਖ
 ਪਾਵਨ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪੁੰਜ ਕੇ ਕਰਨ ਬਰਨਾ ਜਾ ਚੰਦੀ
 ਨਦ ਯਾਲ ਪੁਨ ਮੋਹਿਨਾਂ ਜਨ ਮਹੈ ਹੋਇ ਸੈ ਸਮੀਪ
 ਸੁਧਾ ਸਰਕੀ ਸਰਨ ਸਰਨ ॥ ੭੮ ॥ ਚੁੰਨੈ ਕੇ ਦਕਿ
 ਲਕਾਤਿ ਵੰਤਿ ਯਾ ਕੇ ਕਥਾ ਹੋਤਿ ਧੁਨਿ ਕੇ ਕਲਿਤ ਕਾ
 ਨ ਸੁਤੇ ਦੈ ਚਰਤ ਚਰਤਾ ਕਈ ਕੋਟ ਭਵਨ ਕੇ ਕੂਰ ਜੇ
 ਕਲੁ ਖਕੁ ਧੀ ਯਾਹੀ ਕੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਟਰ ਜਾਤੁ ਹੈ ਟਰਤੁ ਟਰ
 ਤਾ ॥ ਪਾਪਤ ਸਮਾਜ ਗਮਨ ਤਾਂ ਛਿਨਿ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ
 ਛੰਦਨ ਕੇ ਵਾਕ ਛੈਲ ਰਿਵੇ ਮੈ ਧਰਤੁ ਧਰਤਾ ਮਿਲ
 ਤਿ ਸਾਯੋ ਜ ਮੇਖ ਹੋਵਤ ਪਰਮ ਤੇਖ ਅੰਸੇ ਸੁਧਾ ਸਰ

੨੪ ਕੀਸੁ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰਤ ਕਰਤੁ ॥੧੮॥ ਟੀਕ ਤਵਨ
 ਜਨਮ ਕੇ ॥ ਅਥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਅਤੀਰਥਪੁ
 ਰੇ ਸਤੁ ਜੁਗ ਕੇ ਸਮੇ ਕੋਹੁ ਤੇ ਪੂਰ ਗਯੇ ਰਜ ਸੇ ਸੁ
 ਚਾਰੁ ਰੀਕਿਨਾਰ ਲੋ ॥ ਏ ਗਯੇ ਅਵਿਸੁ ਜੇ ਸੁਗੁਰੁ
 ਮਦਾਸ ਜੁਨੇ ਲਖ ਮੇਰੇ ਸੀਕੇਤੁ ਆਸ ਪਾਸ ਬਿਛੁੜਾ
 ਰ ਲੋ ॥ ਗੁਲ ਕਵਿ ਕਹੈ ਚਤੁਰਥਿ ਬਾਦ ਸਾਹੀ ਜੁਨੇ
 ਕੀਯੇ ਪ੍ਰਗਟ ਦੁਖ ਭੰਜਨਿ ਅਪਾਰ ਲੋ ॥ ਧੀਨ ਸ੍ਰੀ
 ਅਮ੍ਰਿਤ ਸਰ ਧੀਨ ਗੁਰੁ ਰਾਮ ਦਾਸ ਜਿਨ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ
 ਪੂਰੇ ਪਾਗਵਾਰ ਪਾਰ ਲੋ ॥੧੯॥ ਵਾਰਤ ਕਾ ॥
 ਜਾਨੀਤਾ ਹੈ ਜੇ ਅਮਰ ਦਾਸ ਜੁਨੇ ਅਮਰ ਸਰ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ਬੇਕ ਪ੍ਰਸੰ
 ਗ ਗੁਲ ਜੁਕੀ ਮਾਲੁ ਮਨੀ ਬਾ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ॥ ਕਾਹੂ ਸੇ
 ਨਕਾ ਮਕਾਮ ਅਰੇ ਜਾ ਮਰਾਮ ਹੂ ਸੇ ਤਿਨ ਹੀ ਕੇ ਗੁਨ
 ਗਾਮ ਗਾਨ ਬਿਸਤਾਰ ਲੋ ॥ ਦੀਨ ਨ ਕੇ ਦੀਹ ਦੀਹ ਦੁ
 ਖ ਦਲ ਦਲ ਡਾਰੈ ਮਲ ਡਾਰੈ ਅਮ੍ਰਿਤ ਅਗ ਆਨ ਕੇ
 ਪਹਾਰ ਲੋ ॥ ਗੁਲ ਕਵਿ ਅਜੇ ਜਾ ਕੇ ਮੰਦਰ ਮੈ ਗਾਮ
 ਧੁਨਿ ਚਾਰੇ ਚਿਰ ਗਾਮ ਧੁਨਿ ਰਹੈ ਦੁਰ ਦੁਰ ਲੋ ॥ ਧੀ
 ਨ ਸ੍ਰੀ ਅਮ੍ਰਿਤ ਸਰ ਧੀਨ ਗੁਰੁ ਰਾਮ ਦਾਸ ਜਿਨ ਕੇ ਪ੍ਰ
 ਕਾਸ ਪੂਰੇ ਪਾਗਵਾਰ ਪਾਰ ਲੋ ॥੨੦॥ ਅਥ
 ਸ੍ਰੀ ਪਾਵਿਲੋਕ ਨੀ ਬੇਛਾਪ ਕਥਿਤੁ ॥ ॥ ਜਰਨੈ

ਸੁਰੇਸ ਸਸਿ ਸੂਰ ਸੰਤੁ ਸਿੰਧ ਮਧਿ ਸੇਖ ਨਿ
 ਤ ਜਾਪਨ ਕਰਨ ਹੈ ॥ ਕਰਨ ਹੈ ਭਿੰਡ ਕ ਸੁਇੰਡ ਕ ਬ
 ਰਨ ਸਦਾ ਦਰਸ ਕਰੈ ਯਨ ਕੇ ਦਾਰਦ ਦਰਨ ਹੈ ॥ ਦ
 ਰਨ ਹੈ ਦੂਸਰ ਦਿਵੈ ਯਾ ਮੁਕੁ ਮਾਂਗੇ ਬਿਨ ਕਾਸੀ ਕਰੀ
 ਵਾਸੀ ਨਿੰਤ ਸੇਵਤੀ ਚਰਨ ਹੈ ॥ ਚਰਨ ਹੈ ਅਚਲ
 ਅਨੁਪ ਛਬਿ ਛਾਜੈ ਚਾਰੁ ਚਾਰ ਕੁੰਟ ਹੁੰਮੈ ਸੁਧਾ ਸਰ
 ਸੋ ਸਰਨ ਹੈ ॥ ੮੨ ॥ ਦੁਰਕ ਕੇ ਫਹਰੈ ਸੁਉਚ ਮੇਰ
 ਹੁੰਤੋਂ ਦੀਹ ਕੰਚਨ ਕਲਿਤੁ ਹੈ ਨਿਸਾਨ ਸੁਧ ਸਾਰਕਾ
 ਸਾਰਕਾ ਦਿ ਸਕਲਿ ਪੁਨੀਤ ਪੁਹਾਮੀ ਕੋ ਗਾਮ ਮੰਦ
 ਰ ਰਚੈ ਹੈ ਕਲਿਕਾਲ ਕੇ ਉਧਾਰਕਾ ਧਾਰਕਾ ਹੈ ਸੁ
 ਬਿਛੁਯੋ ਹੈ ਜਸੁ ਤੀਨ ਲੋਕਿ ਕੰਨ ਗੁਨ ਕਥੈਂ ਸੁਧਾ ਸ
 ਰਕੀ ਬਹਾਰਕਾ ਹਾਰਕਾ ਕੋ ਮਾਨਿ ਹਰਿ ਬੇਰੀ ਹੈ ਸ
 ਮੁਦ ਮਾਂਤਿ ਦੇਖਿ ਦੁਤਿ ਅਧਿਕ ਕਰੀ ਹੈ ਦੀਨ ਦੁਰਕਾ
 ॥ ੮੩ ॥ ਸਰ ਹੈ ਨ ਯਾ ਕੇ ਜੋ ਕਿਦਾਰ ਕਾਸੀ ਕਾਂਤੀ ਤੀਰ
 ਦੁਰਾਵਤੀ ਮਾਯਾ ਗਾਯਾ ਗੋਮਤੀ ਸੁਤਰ ਹੈ ॥ ਤਰ ਹੈ
 ਪਤਤ ਮਹਾਂ ਮੰਜਨ ਕਰਤ ਤਾਮੈ ਕਾਮਨਾ ਕਰਤ ਕਾਮ
 ਸੰਤਨ ਕੇ ਕਰ ਹੈ ॥ ਕਰ ਹੈ ਤਿਹਾਰੇ ਅਬ ਕੀਜੈ ਕਾਮ ਦੀ
 ਨਾਨਾ ਬਦੀਨ ਜਾਨ ਮੇਪੈ ਕਰੇ ਕਰਨ ਨ ਦਰ ਹੈ ॥ ਦਰ
 ਹੈ ਨ ਦੂਜੇ ਹਰਿ ਪਰ ਹੈ ਨ ਮੈ ਸੋ ਬੀਰ ਕਰ ਹੈ ਅਨੁਪ

੩੬ ਵੈ ਅਨੁਪ ਸੁਧਾਸਰ ਹੈ॥ ੮੪॥ ਕਬਿਤਾ॥ ॥ ਪੁ
ਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੀਨ ਤਾਪ ਕੋ ਹਰਨ ਹਾਰ ਟਾਹ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਮ ਨਰੁ ਜਪੈ ਕੋ ਉਬਾਨੇ ਮੈ॥ ਮਾਤੁ ਲੋਕ ਤਾਰੇ ਮੱਧਿ
ਰਾਮ ਦਾਸ ਸੋ ਦਿਬੀਸ ਬਾਪੁ ਮੋਹ ਰਿਮੰਦਰ ਪੰਜਾਬ
ਆਬ ਸਾਨੇ ਮੈ॥ ਸੁਰ ਸਾਸਿ ਦੀਪਕ ਦਮਕਿ ਕੋਟ
ਜਾ ਕੇ ਦੁਰ ਕਰ ਜੋ ਰਿਠਾਂ ਦੀ ਗਿਧਿ ਸਿੰਧਿ ਟੁਰ ਜਾਨੇ
ਮੈ॥ ਸੰਰਨ ਸੁਮੇਰ ਮੰਕੁ ਬੇਰ ਕਰ ਜੇ ਰਧਰੇ ਅਰਬ
ਖਰਬ ਰਾਖੇ ਸੀ ਗੁਰੁ ਖਜਾਨੇ ਮੈ॥ ੮੫॥ ਨਾਵੈ ਜੋ
ਸੰਤੋਖ ਸਰਪਾਪ ਤਵੈ ਤਾਂ ਸੰਤੋਖ ਨਾਵੈ ਤੇ ਬਿਬੇਕ ਸ
ਰਮਿਲਤ ਬਿਬੇਕ ਹੈ॥ ਰਾਮ ਸਰਨਾਵੈ ਰਮ ਰਾਮ
ਰਾਮ ਬੋਧ ਪਾਵੈ ਕੋਲ ਸਰਨਾਵੈ ਕੋਲ ਮੋਦੈ ਅ
ਨੇਕ ਹੈ॥ ਚਾਰੇ ਮੈ ਜੁਨਾਵੈ ਸਤ ਸੰਗ ਕੇ ਮਿਲਾਪ ਸੀ
ਗਮਿ ਲੈ ਚਾਰੇ ਸਾਧਨ ਤਾ ਜਸੁ ਅਭਿਖੇਕ ਹੈ॥ ਸੁਧ
ਸੇ ਅੱਪੋਖ ਬੈਨ ਸੁਨਿ ਕੈ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਸੁਧਾਸਰ
ਨਾਵੈ ਹੈ ਪ੍ਰਭੂ ਸੇ ਦੇਕ ਮੇਕ ਹੈ॥ ੮੬॥ ਸਵੈਯਾ॥
॥ ਤਾਲੁ ਰੁਗ ਸੁਖ ਪੂਰਨ ਤੂਰਨ ਸੁੰਦਰ ਮੰਦਰ ਮੱਧਿ
ਬਿਰਾਜੈ॥ ਲਾਲ ਮਣੀ ਹਰਿ ਆਵੁ ਲਿਕੰਚ ਨਹੀਰ
ਨ ਮੋਤਿ ਨ ਕੀਛੁ ਬਿਛਾਜੈ॥ ਰੋਤਿ ਅਨਾਹਦ ਰੋਨਹਿ
ਨੇ ਧੁਨਿ ਕੋ ਸੁਨਿ ਕੈ ਘਨ ਸਾਵਨ ਲਾਜੈ॥ ਸੀ ਗੁਰੁ

ਗਾਜਨਿਵਾਜਭਗਸਰਅੰਮ੍ਰਿਤਸੰਗਤਸੰਤਨਕਾ ३੧
 ਜੈ॥੧੭॥ ਚੁਹੁਘਾਂਈਲਜੈਅੰਬਰਾਈਜਹਾਂਲ
 ਪਟਾਈਲਤਾਕਲਕੀਠਿਕੁਕਾਂਹੀ॥ਕਲਕੋਟਿਕੀ
 ਗੁਰਨਸੁਰਨਪੂਰਨਸੰਤੁਗੁਰਗਨਿਪੂਰਮਿਲਾਹੀ
 ॥ਅਭਿਰਾਮਹੈਧਾਮਲਲਾਮਖਨੇਰਤਿਕਾਮਬਸੈ
 ਨਰਨਾਰਿਤਹਾਂਹੀ॥ਪੁਰਮਾਹਿਸੋਰੇਟਰਨਾਮਸੁਧ
 ਸਰਪਾਂਮਰਨਾਇਤਰੈਛਿਨਮਾਹੀ॥੧੮॥ ॥
 ਫੁਪੈ॥ ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਗੁਰਧਾਮਨਾਮਚਉਕੰਟ
 ਉਜਾਗਗਾਨਾਮਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਪਾਪਖੰਡਨਪੁਰ
 ਨਾਗਗਾਸ੍ਰੀਗੁਰਗੀਬਅਪਾਰਸਾਰਸੁਖਜਨਪ੍ਰ
 ਤਿਦਾਇਕਾਜੇਤੇਮਤਜਗਮਾਹਿਤਾਹਿਕੇਸੀਯਹਿ
 ਨਾਇਕਾ॥ਨਿਸਿਬਾਸਰਹੋਟਤਹਰਿਭੁਜਨਭੱਜਤ
 ਲੱਜਤਹਿਯਪਟਲਾਗੁਰੁਰਾਮਦਾਸਪੁਰਸੁਖਦ
 ਅਤਿਜੁਗੋਜੁਗੋਜੁਗਜੁਗਅਟਲਾ॥੧੯॥ ॥
 ਅਬਸੀਭਾਈਬੁਧਸਿੰਘਜੁਕ੍ਰਿਤਸੁਧਾਸਰਗੁਸੁ
 ਕਲਿਖਮਤੇ॥ ਨਗਸੁਰੁਪਣੀਛੰਦਾ॥ ॥ਅਹੰ
 ਪਟਿਤਉਜਲੀਕਲੀਮਲੀਟਿਨਾਸਨੀ॥ਹਰੰਤਦੁਖੰ
 ਦੁੱਦਲੀਸਨਾਨਦਾਨਰਾਸਨੀ॥ਬਸੰਤਸੰਤਮੰਡਲੀ
 ਕਮੰਡਲੀਜਪੈਹਰੀ॥ਭੁਜਾਮਿਰਾਮਦਾਸਜੂਨਮਾ

ਮਿਅੰਮਿਤੀਸਰੀ॥੧॥ਮਹਾਨਮੋਨਿਨਾਰਦਾਇਭੂਰ
 ਭਾਵਨਾਕਰੈ॥ਜਪੀਤਪੀਸੁਸੰਜਮੀਸੁਕਿੰਤਮਥਿੰ
 ਤਮਸੁਧਰੈ॥ਮਹੀਰੁਹੀਸੁਕੱਲਪਬਿੱਛਕਾਸਿਕਾਬ
 ਨੇਪੁਰੈ॥ਭੁਜਾਮਿਰਾਮਦਾਸਜੂਨਮਾਮਿਅੰਮਿ
 ਤੀਸਰੀ॥੨॥ਗੀਭੀਰਨੀਰਨਿਮਲੈਸੁਚਾਰਭਾਗ
 ਰੀਬਲੀ॥ਜਪੈਜਟੀਜੁਜਾਨਵੀਸੁਅੰਰਕੀਕਹਾ
 ਚਲੀ॥ਬਨੀਬਿਕੰਠਬਾਟਿਕਾਸੁਪਾਨਦੀਪਕਾਜਰੀ
 ॥ਭੁਜਾਮਿਰਾਮਦਾਸਜੂਨਮਾਮਿਅੰਮਿਤੀਸਰੀ॥੩॥
 ਬਚਿੰਤਚਿੰਤਕਾਰਿਕਾਸੁਟਰਨਮੱਧਮੰਦਰੀ॥ਸਭੁ
 ਸੁਕੰਤਲੀਕ੍ਰਿਤੀਆਟੇਸੁਰੀਬਜੁਬਰੀ॥ਬਜੰਤਮ
 ਦਭੁਤੀਗਤਿਸੰਗੀਤਸਬਦਉਚਰੀ॥ਭੁਜਾਮਿਰਾ
 ਮਦਾਸਜੂਨਮਾਮਿਅੰਮਿਤੀਸਰੀ॥੪॥ਗੁਰਸਬਲੀ
 ਮਹੰਦਭੁਤੀਸੰਕੀਰਣਸਾਂਤਿਤਾਂਬਸੈ॥ਬਧੀਸੁ
 ਦਾਰਧੰਗਮਕੀਸੁਜੈਤਦਾਧੁਜਾਲਸੈ॥ਬਚਿੰਤਦੁ
 ਦਭੀਨਫੀਰਿਕੇਬੁਤਾਲਤੀਬਰੀ॥ਭੁਜਾਮਿਰਾਮਦਾ
 ਸਜੂਨਮਾਮਿਅੰਮਿਤੀਸਰੀ॥੫॥ਪ੍ਰਸਿੱਧਸਿੱਧਿ
 ਬਿਧਤਾਸਮਿਧਿਰਿਧਿਬੁਧਿਦਾ॥ਸੁਪੰਚਤੀਰ
 ਬਨਾਯਕੰਦਿਸੇਖਕੀਰਤਿਸੁਧਦਾ॥ਕਲੀਕਪਕ
 ਸੀਕਹਾਮਯੰਕਅੰਕਤੀਬਰੀ॥ਭੁਜਾਮਿਰਾਮਦਾਸ

ਜੂ ਨਮਾਮਿ ਅਮਿਤਿ ਸਰੀ॥ ੬॥ ਤਰੰਗ ਗੰਗਾ ਗੁਰ
 ਤੀ ਕਲਿ ਵਿਗੋ ਮਤੀ ਗਾਯਾ ਪ੍ਰਯਾਗ ਨੈਮ ਖਾਰ
 ਜੂ ਗੁਦਾਟਰੀ ਤਥਾ ਮਯਾ ਕੁਖੇਤ ਕਾ ਸਿਕਾਂਤਿਕਾ ਕਿ
 ਦਾਰ ਦਾਰ ਕਾਤਰੀ॥ ਭੁਜਾ ਮਿਰਾਮ ਦਾਸ ਜੂ ਨਮਾਮਿ
 ਅਮਿਤਿ ਸਰੀ॥ ੭॥ ਸੁਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਭੁਵੰ ਸਤਿ ਸੁਪੀਤਵ
 ਸਤ੍ਰੰਯੀ॥ ਸਨਾਤਣ ਭੁਵੰ ਸਤਿ ਸੁਪਾਪਹ ਕਲਉ
 ਯੁਗੋ॥ ਇਦੀ ਸਤ੍ਰੰ ਪਾਠਯੇ ਅਨੇਕ ਦੁਕ੍ਰਿਤੀਟਰੀ॥
 ਭੁਜਾ ਮਿਰਾਮ ਦਾਸ ਜੂ ਨਮਾਮਿ ਅਮਿਤਿ ਸਰੀ॥ ੮॥
 ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਸਸਿਜਮ੍ਰਿਗੀਵ ਵਿਗਚਿਤਾ ਯਾਸੁ
 ਧਾਸਰਾ ਸੁਕ ਸਮਾਪਤਿ ਸੁਭੀ॥ ੯॥ ਟਾਰਤਕ
 ॥ ॥ ਏਕ ਸਮੇ ਸ੍ਰੀ ਸਹੀਦ ਬ੍ਰੰਗੇ ਸਮੀਪ ਉਪਰ ਡੇਰੇ ਭਾਈ ਬੁ
 ਧਸਿੰਘ ਜੂ ਕੇ ਚਰਨ ਪਾਸ ਟੈ ਸਾਖਾ ਸਿੰਘ ਅਦਾਲਤੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ
 ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਕੀ ਬਚਿਤ ਚਿਤ੍ਰ ਕਾਗੀ ਕੋ ਦੇਖ ਕੇ ਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜ
 ਕੋਈ ਇਸ ਬਚਿਤ ਚਿਤ੍ਰ ਕਾਗੀ ਕਾ ਭੀ ਟਰਨ ਨ ਬਣਾਹੁ ਆਰੈ॥
 ਤਬ ਨਿਰਮਲ ਜੋ ਸਤਿ ਮੈ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਕਵਿ ਗਜ ਭਾਈ ਬੁਧ ਸਿੰਘ ਜੀ
 ਥੇ ਭਿਨੋ ਨੇ ਫਰਮਾ ਆ ਅਬੀ ਬਨਾਵਤੇ ਹੈ॥ ਅੰਧੇ ਕਹਿਤੇ ਹੀ ਕਲ
 ਮਕਾਗਤ ਦਵਾਤ ਮੰਗਵਾਵਤੇ ਹੀ ਲਿਖਾਏਹ॥ ਛਪ ਆ॥
 ॥ ਅਦਭੁਤ ਰੂਪ ਅਰਾਮ ਛਾਮ ਤਿਹ ਨੈਕ ਨ ਲਯੈ॥
 ਫਲਨ ਫਲੈ ਬਹੁ ਭਾਇ ਚਾਖਰਸ ਏਕ ਨ ਪਾਯੈ॥

ਬਰਨ ਬਰਨ ਕੇ ਪੁਹ ਪਤਹਾਂ ਸੌਰ ਭੁਨਹਿ ਆਵੈ ॥ ਖ
 ਗ ਮਿਗ ਮੇਰ ਚੋ ਕੇਰ ਪਵਨ ਨਹਿ ਪਾਤੁ ਭੁਲਾਵੈ ॥ ਖ
 ਟਰਿਤ ਪੁਛੁਲੁ ਸੁ ਅਭੁਲੁ ਦੁਤਿ ਸੀਤੁ ਘਾਮ ਨਹਿ ਭੈ
 ਅਨਲਾ ॥ ਬੁਝੁ ਸੁ ਜਾਨ ਬੁਧਾ ਸਿੰਘ ਕਹਿ ਕਵਨ
 ਬਾਗ ਬਿਨ ਸੀਚਿ ਜਲਾ ॥ ੯੧ ॥ ਟੀਕਾ ॥ ਅਗਮ
 ਨਾਮ ਬਾਗ ਕੋ ॥ ਐਰ ਸੁਗਮ ॥ ਅਥ ਭਾਈ ਗੁ
 ਰਮੁ ਖਾਸਿੰਘ ਮਾਣਕ ਪੁਰੀਏ ਕਿਤੁ ਸੁਧਾ ਸਰ ਸੁ
 ਤ ਲਿਖ ਅਤੇ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸੀ ਗੁਰੁ ਜੇਤਿ ਸਰੁ ਪਪੁ
 ਭੁਤ ਮ ਅਗਮਾਨ ਨਿਟਾਰਾ ਬੀਦੋ ਪਦ ਪੰਕਜ ਜੁ
 ਗਲ ਦੀਜੈ ਬੁਧਿ ਉਦਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਨਿਗਮ ਛੰਦ ॥
 ॥ ਉਧਾਰ ਕਾਰਨੀ ਜਨੀ ਹਰੀ ਸਟਾਰਿ ਓਭੁਲੇ ॥
 ਸੁਹਾਇ ਮੰਦ ਦੇ ਸਕੈ ਸੁਟੇ ਸੁਏ ਸੁਭੁ ਤਲੇ ॥ ਸਮ
 ਨ ਆਨ ਯਾਹਿ ਨਾਂ ਮਹਾਨ ਤੀਰਥੋ ਟਰੀ ॥ ਨਮਾ ਮਿ
 ਤੀਰਥੋ ਦੁਪਾਟਨੀ ਸੁਧਾ ਸਰੇ ਟਰੀ ॥ ੧ ॥ ਸੁਭੀਤ ਮੱ
 ਧਮ ਮੰਦਰੀ ਸਮੁੰਦ ਮੰਦਰੀ ਗਿਰੀ ॥ ਕਿਧੋ ਘੋਜੇ ਬਿ
 ਖੇਦਿ ਪੀਤ ਪੀਤਿ ਬਿਜੁਲੀ ਬਿਰੀ ॥ ਜਰੇ ਜਗਾਉ ਸੋਭਿ
 ਤੀ ਸੁਲੇਭਿਤੀ ਸੁਰੇ ਟਰੀ ॥ ਨਮਾ ਮਿਤੀਰਥੋ ਦੁਪਾਟ
 ਨੀ ਸੁਧਾ ਸਰੇ ਟਰੀ ॥ ੨ ॥ ਹਰੀ ਬਿਰਾਜ ਆਪਤਾਪ
 ਪਾਪ ਜੀਵ ਕੇ ਹਰੇ ॥ ਅਲਾਪ ਗੀਤ ਪੀਤਿ ਸੋ ਪੁਨੀਤ

ਕੀਰਤੀ ਰਹੇ। ਸਦਾ ਧੁਨੀ ਬਨੀ ਘਨੀ ਰਹੇ ਨਿਰੰਤਰ
 ਵਰੀ। ਨਮਾ ਮਿਤੀ ਰਬੈਂਦ ਪਾਵਨ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰੀ।
 ੩॥ ਪਿਖੰਤ ਪਾਪ ਨਾਸਨੀ ਪਿਵੰਤ ਪਾਪ ਖਾਪਨੀ।
 ਸਨਤ ਸਾਂਤਿ ਮੁਕਿ ਹੈ ਇਕਾਂਤ ਧਮਾਤ ਜਾਪਨੀ। ਮ
 ਨੇ ਭਿਲਾ ਖੌਂ ਪੁਰੇ ਕਿਧੈ ਸੁਰੰਤਰੇ ਵਰੀ। ਨਮਾ ਮਿਤੀ
 ਰਬੈਂਦ ਪਾਵਨ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰੀ। ੪॥ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤੇ ਜਲੰਤਰੰਗ ਚਿਤ੍ਰ ਚੰਚਲੀ। ਸਭਾ ਵਦੇਖ ਬੰਦਤੀ
 ਨਿਕੰਦਤੀ ਮਨੇ ਮਲੀ। ਕਰੇ ਪ੍ਰਦਫਨ ਜਨੀ ਸਨੀ ਅ
 ਨੰਦਤੇ ਵਰੀ। ਨਮਾ ਮਿਤੀ ਰਬੈਂਦ ਪਾਵਨ ਸੁਧਾ ਸ
 ਰੋਵਰੀ। ੫॥ ॥ ਕਲੁ ਮਲੀ ਬਿਨਾਸਨੀ ਪ੍ਰਕਾਸ
 ਨੀ ਇੰਦ੍ਰਿ ਸਰੋ। ਜੁਅਨ ਤੀਰ ਬਾਨ ਪਾਤਿਕਾਨ ਹਾਨੀ
 ਏ ਕਰੋ। ਨਯਾ ਸਮੰਧ ਗਵਿਖੇ ਪੁਨੀਤ ਸੁੰਦਰੇ ਵਰੀ
 ॥ ਨਮਾ ਮਿਤੀ ਰਬੈਂਦ ਪਾਵਨ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰੀ। ੬॥

॥ ਚਤੁਰਦਿਸਾ ਚਕੁਟ ਜੁਥ ਬੁੰਗਿਆ ਪ੍ਰਸਾਦ
 ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸਰੀ ਬਸਾਹ ਬੋਜੁ ਸਾਰ ਬੇਦ ਬਾਦ ਹੈ।
 ਕਥਾ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਪੁਰਾਨ ਕੀ ਕਰੈਂ ਦਿਜੇ ਵਰੀ। ਨਮਾ
 ਮਿਤੀ ਰਬੈਂਦ ਪਾਵਨ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰੀ। ੭॥ ॥
 ਅਨੇਕ ਜਾਪਤਾ ਪਦਾਨ ਮਾਨ ਨਾਮ ਕੋ ਰਹੈ। ਸੁਰੇ ਮ
 ਯੰਗ ਪੁਜਨੀ ਬ੍ਰਤਾ ਦਿਨੇ ਮਸੇ ਧਰੈ। ਉਚਾਰ ਕੀਰਤੀ

ਲਹੈ ਸਾਮ੍ਹਿ ਇਛੋ ਤੇ ਵਰੀ ॥ ਨਮਾ ਮਿਤੀ ਰਬੈ ਦੁਪਾਟ
 ਨਿਸੁਧਾ ਸੋਰੇ ਵਰੀ ॥ ੮ ॥ ॥ ਵਿਖੇ ਵਿਖੇ ਅਸੰਕੁ
 ਜੀਵ ਮੁਕਿ ਕੋ ਕਲਉ ਸੁਗੋ ॥ ਗੁਰੇ ਵਤਾਰ ਨਾਨਕ
 ਜਗਤ ਮਾਂਹਿ ਹੈ ਜਗੋ ॥ ਤਿਨੇ ਸਥਾਨ ਚਤੁਰਥੇ ਸੁ
 ਰਾਮ ਦਾਸ ਜੁਥਿ ਰੋਗ ਕਰਮੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਤੀਰਥੇ ਗੁਰੇ
 ਜੁਨੇ ਸੁਵਿਸਥਰੇ ॥ ੯ ॥ ॥ ਨਰੀ ਸੁਰਾਸੁਰੈ ਰਬਿ
 ਦਬੈ ਦਤੇ ਮਿਤੀ ਸਰੀ ॥ ਸੋਤੇ ਤਤਾਸ ਮੁਤ ਮੰਭੁ ਮੇਗੁ
 ਰਾਨੀ ਹਰੀ ॥ ਸਪ੍ਰੇਮ ਨੇ ਮਜੇ ਪਢੇ ਲਹੈ ਸੁਵਾਂਛੋ ਤੇ
 ਫਲੀ ॥ ਸਭੁ ਕੁਮੁਕੁ ਦਾਸ ਦਾ ਵਿਗਮਾਨ ਦਾਨ ਕੈਵ
 ਲੀ ॥ ੧੦ ॥ ਵਾਰਤਕ ॥ ਗੁਰਾਨੀ ਹਰੀ ਕਰਮੇ ਗੁਰਮੁਖ
 ਸਿੰਘ ॥ ਸੁਗਮੋਰ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤੀ ਰਬ ਰਾਜ ਅੰ
 ਮਿਤ ਸੋਰੇ ਵਰਾਖ ॥ ਸੋਤੇ ਤਤਾਸ ਮੁਤ ਮੰਭੁ ਮੇਗੁ
 ਸੁਭ ਮਸਤ ॥ ਗੁਰੁ ਅਮਰ ਦਾਸ ਜੁਕੇ ਤੀਰਥ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨੇ
 ਕਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਇਨ ਕੀਤੀ ਜਰੂਰ ਮਲੁਮ ਨਹੀਂ ਥਾ ॥ ੧੧ ॥ ॥
 ਅਥ ਨਵੀਨ ਬਤੀਸਾ ਕਾ ਬਿਰੁ ॥ ॥ ਆਨਕਰ
 ਪ੍ਰਥਮ ਸੁਕੋਲ ਸਰੇ ਨਾਨਕਰ ਬਿਬਿਧਿ ਜੁਬਾਨੀ
 ਬਮਰ ਬੋਲ ਬੇਕੀ ਹਾਨੀ ਕਰਾਧ ਆਨਕਰ ਅਛੋ
 ਰ ਅਰਥ ਬਾਨੀ ਪਦੁਤ ਹੀ ਨਾਇਲੇ ਸੀਤੋ ਪਸਰ
 ਮੇਖ ਰੁਚਿ ਆਨਕਰ ॥ ਕਾਨਿਧਰ ਸੀਤ ਬੈਨ ਰਾਮ

ਸਰਮਜਨ ਕੈ ਬਿਮਲ ਬਿਬੇਕ ਲੈ ਬਿਬੇਕ ਸਰਨਾ
 ਨਕਰਾ ਦਾਨਕਰ ਮਾਨਕਰ ਪਾਪਨ ਕੀ ਹਾਨਿਕਰ
 ਮੇਰੇ ਕਹੈ ਮਾਨ ਸੁਧਾ ਸਰਮੈ ਸਨਾਨਕਰ ॥ ੯੩ ॥
 ॥ ਕਿਤ ਯੁਗੇ ਪਰਸਾਦਿ ਤੇਤਾ ਮਾਹਿ ਅੰਤ ਸਸੀ
 ਦਾ ਪੁਰੇ ਬਲਾਦਿ ਕਲੂ ਮਾਹਿ ਅੰਤ ਦਾ ਸਸਰਾ ਰਾਮ
 ਸਰ ਅੰਗੇ ਸੀਤੋ ਖਸਰ ਕੋਲ ਸਰ ਤੁਮੈ ਬਿਬੇਕ ਸ
 ਰ ਲੈ ਸਤੀ ਹੈ ਜਾ ਕੇ ਦਾਸ ਸਰਾ ਸੀਤ ਖੁਸੀ ਮਿਗ
 ਰਾਜ ਸੇਵਾ ਕੀ ਸੁਪ੍ਰੀਤਿ ਕਾਜ ਜਾ ਕੇ ਆਸ ਪਾਸ ਬ
 ਸੈ ਸੀਗਾਰ ਕੇ ਦਾਸ ਸਰਾ ਵਸਦੀ ਸਪਨ ਜਾਂਅ
 ਪਾਰ ਅੰਮਨੁਪ ਅਤਿ ਨਾਏ ਜਾਂਹਿ ਕਸਮ ਲ ਅੰਸੈ
 ਰਾਮ ਦਾਸ ਸਰਾ ॥ ੯੪ ॥ ਟੀਕਾ ॥ ਪਰਸਾਦਿ ਕਹੈ
 ਪਰਸ ਹੈ ਆਦਿ ਜਿਸ ਕੇ ਸੋ ਕੋਣ ਪਰਸ ਰਾਮ ਅੰਤ ਸਸੀ
 ਰਾਮ ਚੰਦਾ ॥ ਬਲਾਦਿ ਕਹੈ ਬਲ ਹੈ ਆਦਿ ਜਿਸ ਕੇ ਸੋ ਕੋਣ
 ਬਲ ਰਾਮ ਅੰਤ ਦਾਸ ਸਰ ਕਹੈ ਅੰਤ ਮੈਂ ਦਾਸ ਸਰ ਰਾਮ ਦਾਸ
 ਸਰਾ ॥ ਅੰਗ ਸੁਗਮੀ ॥ ਕਬਿਤਾ ॥ ॥ ਚੈਨ ਚਿਤ ਪਾ
 ਟੁਤ ਅਚੈਨ ਤਾ ਕੋ ਚੁਰਕਰ ਭੈਨ ਮਨਿ ਰਹੇ ਲਗੈ ਬੂਝ
 ਨੇ ਸੁਸਤਿ ਸੈਨਾ ਰੈਨ ਦਿਨੇ ਲਗ ਮੇਰੇ ਸੋ ਤੋ ਚਿਦ
 ਗੋਨ ਮਾਹਿ ਦੈਤ ਬਿਨ ਹੋਤੁ ਸੇ ਅਦੈਤ ਆਪ ਜੈ ਸੇ ਮੈ
 ਨਾ ਮੈਨ ਮੈਨ ਕੋਧ ਮੈਨ ਲੋਭ ਮੋਹ ਹੀ ਕਿਤ ਮੈਨ ਨਨ

ਮੈਲਾਜਦੈ ਸਭੀਕੋਕਰੇਸੁਖਦੈਨਾ। ਲੈਨਯੋਗਕਾਹੂ
ਕੇਨਹੋਰੁਸੇਨਿਹਾਲਸਿੰਘ। ਸੁਧਾਸਰਨਾਇਕੇਜੁ
ਸੁਨੇਸੰਤਜਨਬੈਨਾ॥੯੫॥ ਇਕਤੀਸੇਕਬਿਤ
॥ ॥ ਬਡੇਧੈਗਵੈਯਾਚਤੁਰਾਨਨਕੇਰਿਝੈਯਾਤ
ਥਾਬਖਸਕਰੈਯਾਪੈਧਨਾਢਗੁਨੀਨਰਮੈ। ਪਰਿ
ਤਪੁਬੀਨਬੇਦਉਪਬੇਦਸਾਸੁਪਦੇਪੁਰਨਪੁਰਾਨ
ਕਾਬਖਕੇਸਨਕੀਬਰਮੈ। ਨਾਗਰਨਿਹਾਲਸਿੰਘ
ਬਖਤੀਕਵੀਸੁਰਹੈਕਵੀਹੈਚਤੁਰਦਸਬਿਦਾ
ਕੇਬਿਚਰਮੈ। ਸੰਤੁਰਗਵੀਤਜੋਅਨੰਤਸਭਸਾ
ਜਦੇਖੇਸੁਧਾਸਰਗੁਰੁਰਾਮਦਾਸਜੁਕੇਘਰਮੈ॥
੯੬॥ ॥ ਉਜਲਭਈਹੈਬੁਧਿਪੁਰੁਗੁਨਗਾਈ
ਸੁਧਚੰਚਲਤਾਚਪਲਾਜੋਚਪਲਚਲੀਗਈ
॥ ਛੁਛੀਹਰਿਨਾਮਤੇਛਲੀਲੀਛਲਵੀਤਨਕੋਅੰ
ਸੀਪ੍ਰਕਬੁਧਿਹੁਤੀਛਿਨੇਜੋਛਲੀਗਈ। ਗਮਾਨ
ਕੀਅਗਨਿਕੇਪੁਰਾਟਕੈਨਿਹਾਲਸਿੰਘਸੰਚਿਤ
ਕੇਮਾਨਨਕੀਜੋਕੇਜਲੀਗਈ। ਸਤਸੰਗਕੇਪੁ
ਰਾਟਭੋਮੇਰਿਦਾਸੁਧਆਇਸੁਧਾਸਰਨਾਇਪਾ
ਤਿਪਾਪਕੀਦਲੀਗਈ॥੯੭॥ ॥ ਕਹਿਤੁਹੈਪਾ
ਪਕੋਕਹਾਂਜਾਹਿਕੋਨਰਾਖੈਹੈਨਕੋਇਕੋਨਨਾਬਹਾ

ਨੋਹੋਤੁ ਘਾਤੀ ਕੀ ਗਾਐ ਤੀਰਥ ਤੇ ਫੇਰ ਜੀਵਨ ਕੇ
 ਭਾਜੇ ਫਿਰੇ ਅਬ ਹੈ ਮਰਨ ਬਨ ਯੋ ਭਾਗਰਤੀ ਤਾਤੀ
 ਕੀ ਗਾਐ ਤੁਖ ਸੀ ਮ੍ਰਿਗ ਰਾਜ ਦੇ ਕਸਤ ਸੰਗ ਬਰੇ ਦੁ
 ਜੇ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾ ਸਤੋ ਜਾਮਵ ਦਾਤੀ ਕੀ ਗਾਐ ਸੀਰੀ
 ਤਿ ਮੀਤ ਸੁਧਾ ਸਰੋ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੁਨ ਧਰ ਧਰੀ ਮਿ
 ਟੈ ਨਾਹਿ ਪਾਪਨ ਕੀ ਛਾਤੀ ਕੀ ॥ ੯੯ ॥ ਟੀਕਾ ॥
 ਘਾਤੀ ਕਹਯੋ ਹਯਾ ਰੇ ਘਾਤ ਕਰਨੇ ਹਾਰ ਤੀਰਥ ਕੀ ਕਹਯੋ ਕੀਆ
 ਤੇ ਪਗਰ ਗੁਰੂ ਜੀਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਾਪ ਆਪ ਮਾਮੇ ਕਹਤੇ ਹੈ
 ॥ ਕਥਿਤਾ ॥ ॥ ਥੀ ਜੀ ਅਤ ਮਨੋ ਤਨੇ ਸੰਤਨ ਕੇ
 ਦਾਸ ਖਾਸ ਨਿਹਕਾ ਮਕਿਤਨ ਕੇ ਬੀਜੁ ਬੀਜੀ ਅਤ
 ਹੈ ॥ ਛੀ ਜੀ ਅਤ ਮੈਲ ਸੁਧ ਚੈਲ ਟੁਟੇ ਹੇਤਿ ਬੁਧਿ ਫੁ
 ਰੈ ਦੇਖ ਦਿੱਸਿ ਮਿੱਸੁ ਇਸੁ ਲੀਜੀ ਅਤਿ ਹੈ ॥ ਭੀ ਜੀ
 ਅਤ ਹੈ ਟੈ ਰਾਗ ਪੀਜੀ ਅਤ ਹੈ ਟੈ ਵੇਕ ਸਮਵ ਮਸਾ
 ਧਨ ਮੈ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀਜੀ ਅਤ ਹੈ ॥ ਜੀ ਜੀ ਮੈ ਮੁਖ ਮੁਖ ਹੈ
 ਪਤੀ ਜੀ ਅਤ ਮਹਾਂ ਵਾਕ ਸੁਧਾ ਸਰ ਬੀਚ ਜੈ ਸਨਾ
 ਨ ਕੀ ਜੀ ਅਤ ਹੈ ॥ ੧੦੦ ॥ ਤੁਕ ਬਾਟਨ ਅੱਖਰੀ ਕੀ
 ॥ ਗੁਰ ਦੇਵਤੀ ਰਥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰ ਗੁਰ ਗਿਆ
 ਨ ਮਜਨ ਅਪਰੰਪਰਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰ ਕਹਯੋ
 ਸੁਧਾ ਸਰ ॥ ਕਥਿਤਾ ॥ ॥ ਅਰੁ ਰੇ ਨਕਾ ਹੁਸੇ ਜੁ

੪੬ ਗਰਬੇ ਸੁਜੀਤ ਬੈਰਿਦੇ ਮੈ ਹਰਖ ਧਾਰ ਹਰੀ ਹਰੀ
ਰਹੁਰੇ ॥ ਹਰੁਰੇ ਮਨੀਖ ਮੀਦਿ ਟਰੁਰੇ ਕੁਟੇਟੁਰੇ ਤੇ ਦ
ਰੁਰੇ ਦੁਕਿਤ ਦੇਖ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾਰ ਦੁਰੁਰੇ ॥ ਨਰੁਰੇ ਨਿਹਾਲ
ਸਿੰਘ ਪਰੁਰੇ ਸਰਨਿ ਸੀਤ ਧਰੁਰੇ ਰਿਦੇ ਮੈ ਬੈਨ ਭੁ
ਟ ਸਿੰਘ ਤਰੁਰੇ ॥ ਮਰੁਰੇ ਮਰਨਿ ਮੈ ਸੀ ਜਾਤੇ ਨਹਿ
ਟੇਰ ਮਰੈ ਸੁਧਾ ਸਰਿਨਾਇ ਸੰਗੁ ਸੀਤ ਨ ਕੇ ਕਰੁਰੇ
॥੧੦੦॥ ॥ ਮੁਕੋ ਕਰੈ ਮੋਹ ਮਦ ਕਾਨ ਕੀ ਕੁਝ
ਨਹੁਰੇ ਜਗਤ ਕੇ ਜੀਵਨ ਜੋ ਕਬੀ ਨਾ ਝੁਕੋ ਕਰੈ ॥
ਮਗਨ ਸੁਨਿ ਜਾਨੀਦ ਰਹੇ ਸਦਾ ਚਿਦ ਚੰਦ ਪਾਪ ਨ ਕੇ
ਪੀਥ ਤੇ ਸਦਾ ਹੀ ਸੋਦੁਕੋ ਕਰੈ ॥ ਸੀਤ ਖੁਸੀ ਮਿਗ
ਰਾਜ ਸੋਭਾ ਤਾਂ ਰਹੇ ਬਿਰਾਜ ਪੈ ਨ ਬਿਨ ਦੀਪ ਜੋ
ਸੁਤੇ ਸੇ ਨਾ ਦੁਕੋ ਕਰੈ ॥ ਥੁਕੋ ਸੇ ਨਰੈ ਗਮਾਨ
ਨਿਧਿ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਰ ਸੁਧਾ ਸਰਨਾਇ ਨਿਜ ਰੂਪ ਜੋ
ਜੁਕੋ ਕਰੈ ॥੧੦੧॥ ॥ ਗਾਇਬੋ ਕਰੈ ਜੀ ਗੁਨ
ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਸਾਜਨ ਸੇ ਸੀਤ ਕੇ ਸਮਾਜ ਮੈ ਜਰੁਰ ਕ
ਰੈ ॥ ਗਾਇਬੋ ॥ ਲਾਇਬੋ ਪਰਮ ਪ੍ਰੇਮ ਤਿਨ ਕੇ ਸੁਬੈ
ਨਨ ਮੈ ਯਾਤੇ ਹੋਤ ਪਾਵਨ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਇਬੋ ॥ ਅ
ਇਬੋ ਨ ਹੋਤ ਹੈ ਅਭੇਦ ਜੈ ਸੇ ਫੁਟੇ ਘਟ ਘਟਾ ਕਾਸ
ਮਹਾਂ ਕਾਸ ਬ੍ਰਹਮੇ ਤੇ ਸਮਾਇਬੋ ॥ ਛਾਇਬੋ ਨਿਹਾ

ਲਾਸਿੰਘ ਜਸੁ ਸਤ ਸੀਗ ਦੁਰਾ ਸੁਧਾ ਸਰ ਆਇ
 ਕੇ ਜਰੂਰ ਕਰੇ ਨਾਇਬੇ ॥ ੧੦੨ ॥ ਅਬ ਹਮਾਰੇ
 ਨਾਦੀ ਪੁੰਡ ਬਿਬੇਕ ਸਰੀਏ ਕ੍ਰਿਤਾ ॥ ਕਬਿਤਾ ॥
 ॥ ਸੁੰਦਰ ਨਗੀਨੇ ਲਾਲ ਮੋਤੀ ਗਜ ਹੈ ਬਿਸਾਲ
 ਪੰਨ ਨ ਕੇ ਕਹੂੰ ਜਾਲ ਜਰੇ ਚੁਨ ਸਾਰ ਹੈ ॥ ਹੀਰੇ ਹਰ
 ਲੇਤੇ ਮਨ ਮਨੀ ਜੋ ਜਗੀ ਹੈ ਖਨ ਕੇਤੀ ਮੈਂ ਸੁਨਾਉਂਗਾ
 ਨਕਹਾਂ ਲੈ ਸੁਮਾਰ ਹੈ ॥ ਦੁਆ ਸਿੰਘ ਕਹੇ ਦਾਸ ਦੀ
 ਨਾਨਾ ਬਸੁ ਖਰਾਸ ਕਾਟੇ ਕਾਲੂ ਕੀ ਫਾਸਿ ਤਾਰੇ ਭੁ
 ਵਪਾਰ ਹੈ ॥ ਜੋ ਉਮਨ ਕਰੇ ਆਸ ਸੋ ਉਦੇਤ ਸੁਖ ਰਾ
 ਸ ਅੰਸੋ ਗੁਰੁ ਰਾਮ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਦਰ ਬਾਰ ਹੈ ॥ ੧੦੩
 ॥ ॥ ਕੀਰਤਿ ਕਰਤ ਬੇਦ ਪਾਵਤ ਨ ਸੇਸ ਭੇਦ ਸਿੰਦ
 ਸੇ ਸੁਰੈ ਨ ਦਿਨੇ ਸੋ ਭੁਕਰੈ ਹਰਿ ਕੀ ॥ ਕੀਰਤੇ ਸੁਮੀ
 ਰ ਕਰੇ ਦੀਨ ਨ ਕੀ ਪੀਰ ਹਰੇ ਅਪਦਾ ਅਨੇਕ ਟਰੇ
 ਧਰੇ ਸੇਵ ਬਰ ਕੀ ॥ ਕੀਰ ਕੀ ਸਿਖਾਤੀ ਨਾਮ ਨਾਰੀ
 ਤੁਰੀ ਜਗਾ ਸਿੰਧ ਜਾਨ ਸੁਖ ਰੂਪ ਭੁਈ ਦਾਸੀ ਸੀਤ
 ਦਰ ਕੀ ॥ ਕੀਰਤ ਨ ਕਥਾ ਹੋਤ ਆਨੰਦ ਜਾਮ ਦੁਆ
 ਸਿੰਘ ॥ ਮਹਿਮਾ ਅਪਾਰ ਗੁਰੁ ਰਾਮ ਦਾਸ ਸਰ ਕੀ ॥
 ੧੦੪ ॥ ਟਾਰਤੁ ਕਾ ॥ ॥ ਏਸ ਕਬਿਤ ਕੀ ਆਂਚਾਰੋ ਤੁਕਾਂ
 ਚੰਬ ਚਿਖ ਕੇ ਆਦਿ ਕਾ ਕਕਾਰ ਮਧ ਲਿਖਣਾ ਤੁਕਾਂ ਕੇ ਆ

ਦੁਨਿ ਸਮੀਪੀਰਕਾਰਚਾਰੇਕੋਣੇਮੈਚਾਰਹੀਲਿਖਣੇ॥ ਮੱਧ
 ਕਾਏਕਹੀਕਕਾਰਆਨੁਬਾਰਪਦੁਨੇਮੈਆਵੈਗੇ॥ ਦਰਜ
 ਦਾਹਦਤਾ॥ ਰੁਮਰੂਬੀਦਾ॥ ਲਾਸਾਂਤੁਕਾ॥ ਅਥਕਾਬਿਤ
 ॥ ਭਮਕਚੰਦੇਕੀਦਿਖਾਈਦੇਤਿਦੁਨੀਚੁਨੀਚਮ
 ਕਚਰਾਗਕੀਨਿਹਾਰੀਜੋਤਦਾਰਹੈ॥ ਚੌਰਕੀਦੁਰਨ
 ਅੰਮੁਰਨਮਨੁਮੋਹਿਲੇਤੁਹਰਖਹਮੇਸਦੇਤੁਦਰ
 ਸਅਪਾਰਹੈ॥ ਕਹਤਗੁਲਾਬਸਿੰਘਸੁੰਦਰਬਜ
 ਤਸਾਜਬੇਸਹੈਅਲਾਪਚਾਰੁਨਰਕਨਿਟਾਰਹੈ॥
 ਅਧਮਉਧਾਰਹੈਸਦਾਰਹੈਸਕਲਸੁਖਸੋਚੀਪ
 ਤਿਸਾਹਮੈਸੋਤੇਰੇਦਰਬਾਰਹੈ॥ ੧੦੫॥ ਬਨੀ
 ਹੈਬੁਲੰਦਮਸਲੰਦਘਨੀਸੋਭਾਸਨੀਤਾਫਤੇਕੀ
 ਬਾਫਤੇਕੀਬਰਸੈਬਹਾਰਹੈ॥ ਮਖਮਲਕੋਕੋਮ
 ਲਬਨਮੈਚੰਦੇਆਤੁਨਮੈਤਾਕੇਤਰੇਸਿਰੀਗੁਰੂਕੀ
 ਥਕੇਦੀਦਾਰਹੈ॥ ਕਹਤਗੁਲਾਬਸਿੰਘਤਾਪੈਫੁ
 ਲਫਬੀਛਾਫਿਫੈਲੇਫੁਲਚਾਰੇਚਿਰਚੰਦਰਸੁਲੇਚਾ
 ਰਹੈ॥ ਸਬਦਉਚਾਰਹੈਉਬਾਰਹੈਅਧਮਜਾਕੀ
 ਉਪਮਾਅਪਾਰਮੈਸੋਦਿਪੈਦਰਬਾਰਹੈ॥ ੧੦੬॥
 ਸੋਨੇਕੀਭਮਕਚਾਰਚਾਂਦੀਕੀਦਮਕਨੀਕੀਚੁ
 ਨੀਕੀਚਮਕਦੁਨੀਸੁਲਾਸੁਲਪੌਰੋਕੋ॥ ਬਨੀਹੈਬ

(30)

ਨਾ ਸੁਗਾਈ ਹੈ॥ ੧੧੧॥ ਦਾਰਿਦਰ ਬਾਯੋ ਚੈ
 ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਕਰ ਬੋਧਿ ਬਿੰਧਿ ਕੀਓ ਚੈ ਸ
 ਰਹੈ ਕੋ ਧਮਾਟੇ ਗੋਸੈ ਕਰਵਾਯੋ ਚੈ ਦੇਹ
 ਦਾਨ ਦੀਨ ਨ ਕੋ ਬਿਘਨ ਬਿਨਾਸ ਬੇਕੋ ਗਨ ਪ
 ਰਿਗਾਟੇ ਗੋ ਕਹਤੁ ਗੁਲਾਬਾ ਸਿੰਘ ਜਨਮ ਸੁ
 ਧਾਰ ਬੇਕੋ ਸੀਤਾਂ ਕੀ ਸਰਨ ਕੋ ਕੁਰੈ ਸੋ ਉਰਲ
 ਟੇਰੇ ਜਾਪ ਨਾਮ ਚੈ ਤੋ ਉਚਾਰ ਟਾਹ ਗੁਰੂ ਸ
 ਪਾਪ ਧੋਯੋ ਚੈ ਤੋ ਸੁਧਾ ਸਰਨ ਟੇਰੇ॥ ੧੧੨
 ॥ ਸਵੈਯਾ ਅਤੁਤੁਰੁ ਮਾਤੁ ਸੁਭਾਤੁ ਸਭੀ ਤਨਿ
 ਜਾਂਹਿਤੁ ਸਿੰਧ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਟੈਂ ਜਾਂਹਿਤੁ ਜਾਨੁ
 ਕੇਤਰ ਬੈਠਿ ਬਨਾਰਸਿ ਮੈ ਬਸਿ ਬੈਸ ਬਿਤਾਟੈਂ
 ਜਾਂਹਿਤੁ ਦੇਸਾਹਿ ਸਾਂਤਰ ਕੇਦਰ ਦੇਟਿ ਦਿਵਾਲਾ
 ਦੇਰਿ ਮਨਾਟੈਂ ਅਸੀ ਦਲ ਸਿੰਘ ਸੁਧਾ ਸਰ ਭੀ
 ਰਿਸੋ ਗਾਤਿ ਕੁਕਰ ਸੁਕਰ ਪਾਟੈਂ॥ ੧੧੩॥ ਕਾਬਿ
 ਅਤੁ ਬਲਗ ਫੁਬਿਨੀ ਕੇਤਾਲ ਪੁਜ ਅਟਨੀ ਕੇ
 ਜ ਬਲੈ ਨ ਦੇਖੀ ਦੁਤਿ ਮਾਨ ਸਰ ਟਰਹੈ ਅਤੁ ਬਯੋ
 ਸਫਲ ਸੁਖ ਦ੍ਰੁਮ ਬਿੰਦ ਦੀਸੈ ਜ ਬਲਗ ਨ
 ਰਪ ਮੋਨ ਕਾ ਮਤੁਰੁ ਹੈ ਅਪਤੁ ਪੁਰੀ ਕੁਭੁ ਨੈ ਤੋ
 ਗਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਜੈ ਲੋਨ ਅਕਾਲ ਕਿਲ ਕੀਨੋ ਰਿ

॥ १४ ॥ ਸਿਕਤਾ ਕੇ ਕਨ ਤੇ ਅਗਿਆਨ ਮ
 ਗਾਨ ਕਰੇ ਗਨਤੀ ਨ ਪਰੇ ਭੁਰੇ ਬਿਘਨੀ ਬਿਹ
 ॥ ੧੫ ॥ ਬਦ ਬੇਅਦਾ ਬਨੇ ਸਬਾ ਬਕਛੂ ਕਰੇ
 ਅਜਾਬ ਕੇ ਹਿਸਾਬ ਕੀ ਕਿਤਾ ਬੈ ਕੋਟ ਲੱਈ
 ॥ ੧੬ ॥ ਪ੍ਰਪੁੰਡਰੀਕ ਤਾਂ ਕੰਗਯੋ ਜਬ ਕਾਲੁ ਬ
 ਜਾਲ ਨਾਲ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਤੁੰਦੀ ਹੈਂ ॥ ਸੁਧਾ
 ਸੁਆਮੀ ਜਮਗਾਜ ਬਾਚ ਪਾਏ ਤਬ ਰੋਈ ਭੁ
 ਦ ਫਤਰ ਰੋਟੁ ਮੁਖ ਦੀ ਹੈਂ ॥ ੧੭ ॥ ਕਾਨਨ
 ਕੀ ਕਲਾ ਬਿਖ ਕਟੇ ਜਸੁ ਸੁਨਤ ਹੀ ਤਮ ਕੇ ਜੁਅੰ
 ਧਰ ਬਿਨਾ ਸੇਧ ਆਨ ਲਾਏ ਤੇਂ ॥ ਪਾਇਨ ਕੈ ਪਾ
 ਪੁਪਾਰੇ ਪਬ ਪਰੇ ਜਬ ਅਛੁ ਕੇ ਅਮੀਕ ਜਰੇ
 ਸਨ ਪਾਏ ਤੇਂ ॥ ਪ੍ਰਪੁੰਡਰੀਕ ਭੁਨੈ ਕਲਿ ਕੇ
 ਕਲੁ ਖ ਕਰੇ ਹਰੇ ਵਾਰ ਹੇਰ ਕਰ ਜੇਰ ਗੁਨ ਗਾਏ ਤੇਂ
 ॥ ਸਭੁ ਕਾਇ ਕੁਲ ਕੇ ਕਲਿ ਲਕੋਟ ਕੋਟ ਕਟੇ ਗੁ
 ਮਦਾ ਸੁਧਾਮ ਸੁਧਾ ਸਰਨਾਏ ਤੇਂ ॥ ੧੮ ॥
 ਬੇਛਾਪ ਕਬਿਤਾ ॥ ਕੋਉ ਏਕ ਅਵਨੇ ਸਸਿ
 ਦਿਸੈ ਸਰੂਪ ਯੰਗਨ ਪ੍ਰਭਾਵਤੇ ਸੁਰੇਸ਼ ਪਦ

ਪਾਮੈਏ ਭੁਗੈਏ ਵਿਵਿਧਿ ਭੁਗੈਏ ਗੋਗੋ ਸੋਗੋ ਬੋ
 ਗੀਨ ਬਿਬੁਧ ਬਿਬੇਕ ਕਰਨਾ ਕਤੇ ਗਿਰਾਏ
 ਗਿਰਾਏ ਸੁਧਾ ਸਰਆਨ ਆਗਆ ਭੁਗਾਵਾਨ
 ਮਾਨ ਧਾਏ ਪਾਰਖਦ ਸੋਵਿ ਮਾਨ ਤੈਂ ਚਢਾਏ
 ਦੀਨੋ ਨਿਜ ਰੂਪ ਹਰਿ ਪਾਰਖਦ ਰੂਪ ਕੀਨੋ ਸੁਧਾ
 ਸਰਜੁ ਕੇ ਜੋ ਸੁਤੀ ਨਿਲੋਕਿ ਛਾਏ ਪੈਏ ॥੧੧੭॥
 ਕਲਿਤੁ ਕਲ ਸਕਲ ਧੰਤੁ ਕੇ ਲਸਤ ਲੋਨੇ ਲੋ
 ਮਧੋ ਮਕਲ ਸਲ ਜਾਤੁ ਨਿਸਕਰ ਕੋ ਛੈਲ
 ਬਿਛੋਜਨ ਕੀ ਛਾਜੈ ਛੈਨੀ ਛਾਈ ਪਰੈ ਛੋਰ ਪਾ
 ਮਾਨੋ ਛੋਰ ਛਾਏ ਪੈਛੋਰ ਕੋ ਮੇਰੈ ਮਨ ਮੈਨ
 ਨੀ ਮਰਕਤੁ ਮਨੀ ਦਰ ਮੈ ਮਨੀ ਮਨ ਥੰਨ ਵਿ
 ਨਜਰੀ ਜਰ ਕੋ ਚਾਰੇਈ ਪਦਾਰਥ ਮੁਕਤਿ
 ਰੋਦਾਰੇ ਦੇਤੁ ਵਿਰਚੈ ਫੈਰੈ ਠਕੈ ਵਿਲੋਕ ਸੁਧਾ
 ਸਰਕੋ ॥੧੧੮॥ ਫਾਰਤਕ ॥ ਯਾਕੀਤੀ ਜੀ ਮੈ
 ਕਾਗਰਾਏ ॥ ਅਥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਰਾਮ ਸੁਦਾਸ ਗੁ
 ਕਰੁਣਾ ਕਰਤਾਰੁਣ ਕਾਰਣ ਤਾਲਬੀਧਾਯੋ ॥ ਰਾ
 ਹੁੰਚਿਰ ਸੋ ਪਾਨ ਬਨੀ ਜਿਹ ਪਾਵਨ ਪਾਦ ਪਾ ਬਿੰਦ
 ਛਾਯੋ ਗੀਬ ਧੁਨੀ ਕਰਹੈ ਸੁਗਨੀ ਮਿਲਿ ਬੁਗ
 ਬੁਗਨ ਮਾਹਿ ਸੁਹਾਯੋ ਪਾਤਕ ਪੁੰਜਨ ਸਾਵਨ

ਸੁਨਤੁਹਿ ਸੁਧਾਸਰਨਾ ਮਧਗਯੋ ॥ ੧੧੯ ॥ ਸਰ
ਆਹਿ ਬਿਰਾਜਤ ਮੰਦਰ ਸੁੰਦਰ ਪੋਖ ਪੁਰੰਦਰ ਸੇ
ਲਲਚਾਵੈ ॥ ਗਨਈ ਸਮੁਨੀ ਸਤੁ ਪੀਸਰਿ ਖੀ
ਸਰ ਆਨ ਸਤੀ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲ ਗਾਵੈ ॥ ਸਨਕ
ਦਿਕਨਾਦਕਨਾਰਦ ਸੇ ਸਰਮੇ ਸਮਰੇ ਸ ਸਤੀਚ
ਰਿ ਆਵੈ ॥ ਮਿਲਿ ਕੇ ਸਤੁ ਧਾਮ ਰਵੇ ਗੁਰਨਾਮ ਸੁ
ਆਨੁ ਹਿਜਾਮ ਧੁਨੀ ਸੁਨ ਪਾਵੈ ॥ ੧੨੦ ॥ ਹਰਿ ਕ
ਪਾਵਤੀ ਸਤੁ ਪਾਪ ਹਰੈ ਜਬ ਆਇ ਸਨਾਨ ਸੁਪ੍ਰ
ਤ ਕੇਯੋ ॥ ਸੁਖ ਸੀਪਤਿ ਤਾਹਿ ਬਸੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮੈ ਕਰਨੇ
ਮ ਸੁਆਮੀ ਮ੍ਰਿਤ ਪਾਨ ਲਿਯੋ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਨ ਧਰੈ ਹ
ਰਿ ਨਾਮ ਰਵੈ ਹਰਿ ਹੇਤੁ ਤਹਾਂ ਬਹੁਦਾਨ ਦਿਯੋ ॥ ਹਰ
ਸੇ ਹਰਿ ਰੂਪ ਸੁਰੂਪ ਪਿਥੈ ਹਰ ਬੰਧਨ ਤੇ ਸੁਖ ਮੇਖ
ਲਿਯੋ ॥ ੧੨੧ ॥ ਅਬ ਹੇ ਮਕਾਰ ਕਵਿ ਕੇ ਸਟਾਹਰ
ਜੋ ਘੋਰੇ ਕਬਿਤਾ ॥ ॥ ਚਾਰੇ ਚਿਰ ਸਾਲਾ ਸੁੰਤ ਸੇ
ਹਿ ਸਤੁ ਗਿਰਮਾਲਾ ਫਟਕ ਫਰ ਸਤੁ ਹਾਂ ਸੁਫਲ ਅੰ
ਤੁ ਪੈਰਹੋ ॥ ਸੁਧਾਸਰ ਸਾਗਰ ਸੋ ਮਧਿ ਹਰਿ ਮੰ
ਦਰ ਚੰਦਨ ਖਲਤੁ ਮਇ ਆਤੁ ਚਾਰ ਵੈਰਹੋ ॥
ਧਾਰੇ ਬੇਦ ਚਾਰ ਮੁਨੀ ਗੁਨੀ ਗਾਵੈ ਨੇਤ ਨੇਤ ਬਿਖਿ
ਰੇ ਮਨ ਸਾਕੇ ॥ ਆਇ ਹੀਤਿ ਖੈਰਹੋ ॥ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਕ

ਸਹੇ ਸਾਚਿ ਤਕੁ ਦੁਲ ਸਾਦਤ ਸਾਧੁ ਦੀ ਪਾਧੀ ਰਹੇ
 ਨੇ ਸ੍ਰੇਤ ਦੀ ਪਾਧੀ ਰਹੇ ॥ ੧੨੨ ॥ ਪਾਰਬੈ ਕਰੈ
 ਪ੍ਰਨਮਾਤਾ ਕੇ ਉਦਰ ਟਾਰੈ ਤੇ ਯਾਜਨ ਮਕੈ ਕਰੈ
 ਉਨਹਾਰ ਬੋਗਾਗਾਰ ਬੋਗੁ ਮਾਨ ਕਰਟਾਰ ਬੋਬਿਖੈ
 ਕੀਟੇਟ ਈਰਖਾ ਬਖੀਲੀ ਜੋਛੁ ਲੀਲੀ ਯਾ ਬਿਖੈ
 ਰਬੋਗਾ ਪਾਰਬੈ ਧਰਮ ਟਾਰੈ ਸੰਤ ਕੇ ਨਿਹਾਲ ਸਿ
 ਪਾਟਾਰ ਬੋਗੁ ਰਹੈ ॥ ੧੨੩ ॥ ਤੁਮਰੇ ਉਬਾਰ ਬੋਗਾ ਮਾ
 ਕੈ ਕਮਨ ਕਰਨਾਇ ਸਤ ਸੰਗ ਕਰ ਸੁਧਾ ਸਰਕ
 ਕੈ ਗੰਜ ਰਹੈ ਤੇ ਰਹੈ ॥ ੧੨੪ ॥ ਜੋ ਲੋਨਾ ਕ
 ਰੈ ਸੁਸੰਗ ਤੇ ਲੋਨਾ ਰਹੈ ਗੰਗ ਪੋਜ ਪੋਜ ਗੰਗ
 ਬਾਤੁ ਸੁਗਮ ਪ੍ਰਥਮੀ ਮੈ ਸੁਨ ਉਪਦੇਸ਼ ਤੁਤੁ
 ਬੋਗੈ ਵਿਦੇਸ਼ ਕੈ ਮੇ ਮਗਸ ਹੈ ਨਪਰੈ ਭ
 ਟਫਾ ਸੀ ਮੈ ਸੰਤ ਕੈ ਕਹੈ ਰਹੈ ਲਹੈ ਤੇ ਸਰੂਪ
 ਪੋਜ ਨ ਜੋਜ ਕੇ ਤੇ ਮੈ ਅਭੇਦ ਸੁਖ ਰਾਸੀ ਮੈ
 ਸੰਤ ਨ ਕੈ ਸੰਗ ਕਰ ਗਾਨਾਂ ਮਿਤ ਪਾਨ ਕਰੈ ਸੁਧ
 ਸਰਨਾ ਏ ਫਰ ਫਿਰ ਨਾਂ ਰਹੈ ਰਾਸੀ ਮੈ ॥ ੧੨੫ ॥
 ਮਾਏ ਕਈ ਦਾਰਿਦੀ ਜੋ ਤੇਈ ਗੁਰੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਇ
 ਹੈ ਗਏ ਧਨਾਦੁਆਪਨੈ ਨੀ ਸਿਜ ਦੀ ਰਹੈ ॥ ੧੨੬ ॥
 ਸਤ ਸੰਗ ਮੈ ਸੇਬੈ ਨ ਸੋਕਰ ਨ ਲਾਗੈ ਧੁਧਾ ਤੇ

ਰਸਜੇਸਹਸਰਗੁਨਮੀਠਹੈਂ। ਸੀਤਖੁਸੀਮਿਗ
 ਰਾਜਹਿਦੇਕੁਮਿਸੁਧਾਬੀਜਫਿਪਾਜਲੁਮਿਲੁਮੇ
 ਬਿੰਡਫਲੁਮੇਗੁਰੁਈਰੇਹੈਂ। ਆਗੇਰੁਰਜਾਇ
 ਟਰਜਾਇਕਰੈਨਾਹਿਪੀਛੇਕੀਨੇਪਾਪਸੁਧਾਸਰ
 ਨਾਏਜਾਤਪੀਰੇਹੈਂ॥੧੨੫॥ ਸੀਬਤਸੁਟੁਮੇ
 ਨੈਨਦੁਰਚੰਦਅਸੁਚਦੇਕੈ। ਦੁਰਚੀਚਯੇਸਮ
 ਪਤਸੁਹਾਯੇਹੈਂ। ਸੁਧਾਸਰਗੁਰੇਪੰਡਮੇਰਗਮਤੀ
 ਰਬਹੈਤਾਹੀਕੇਨਿਕਟਗਾਮਛੀਨੈਨਮਛਾਯੇ। ਰੁ
 ਮੈਸੀਸਬਾਜਪੁਰੇਮੱਲਾਸਿੰਘਜੀਕੇਪੁਰਨਾਮਜ
 ਨਿਹਾਲਾਸਿੰਘਨਿਮਲਾਸੁਦਾਯੇ। ਯੋਗਲਾਕੇ
 ਬੁੰਗੇਸੁਧਾਸਰਤੁਟਖੇਜੇ। ਜਸੁਧਾਸਰਸਤਰ
 ਪਚੀਸਾਯੇਬਨਾਯੇਹੈਂ॥੧੩॥ ਇਤਿਸੀਸੁਧਾ
 ਸੰਗੀਸਤਕਪਚੀਸਾਸੰਪੂਰਨਾਯੀ॥

੬੬

੬੬

॥ਏਹਗਾ॥

ਕਾਰਤਕ ਭੋਮ ਸੁਟਾਗਾ॥ ॥
 ਕਾਪੀਇਖੀ ਸੁਧਾਗਾ॥ ॥

ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਕਰਤਾ

ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਸੰਤ

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਤਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਦਿਆਬੁਧੀ ਸਫਲ ਕਰਨਹਿਤ ਆਪਣੀ ਅਵਸਥਾ ਮੈਂ ਅਭਿਸ਼ੇਦ
ਤ ਹੀਨ ਕਾਟੀ ਵਪਕਾਸਨਾ ਮਕਰਗਿਆ ਜਿਸਦਾ ਬੜਾ ਬਿਸਥਾਰ ਜਿਸਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾਉ
ਪਕਾਰਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਓ - ਬੁੰਗੇ ਸੋਹਣਾ ਵਾਲੇ ਮੈਂ ਮਹਿਤੁ ਭਾਈ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ
ਜੀਕੇ ਪਾਸ ਹੈ ਜੋ ਭਰਮਾਲੁ ਗੁਣੀਕਵਿ ਕਾਰਸਨ ਚਾਰੇ ਸਾ ਉਸਦਿਓ ਕ੍ਰਿਸੀਭਾਵ
ਕੇ ਕੋਈ ਕਵਿਤਾ ਕਹੈ ਚਾਰੇ - ਭਾਈ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਿਤੁ ਕਾਦਕ
ਸਨਕਰ ਕੇ ਪਾਸ ਕਾਦ ਹੈ - ਸੰਮਤ ਨਾ. ੪੨੨ ਬਿਕਾਮੀ ੧੯੪੭ ਮਾਘ ਵਿਮੋਹ।

(مطبوعہ چشم نور پریس لاہور)